

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 6

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 JANUARI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	243
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	244
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	245
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	248
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	249
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	250
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	251
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	252
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	254
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	254
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	256
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	257
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	260
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	262
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	265
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	268
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	269
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	273
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	274

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 18
van 28 december 1989
van de heer W. KUIJPERS

Benelux-overleg — Deelname Vlaamse Gewest

In het drieëntwintigste gezamenlijk verslag van de Regeringen van de Beneluxlanden aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad valt te lezen dat de Gewestexecutieven indien zij dat wensen zullen kunnen deelnemen aan het Benelux-overleg inzake industriebeleid, terwijl het voorzitterschap van de Belgische delegatie aan een ambtenaar van de nationale overheid zal voorbehouden blijven.

Graag vernam ik op welke wijze het Vlaamse Gewest aan dit overleg deelneemt.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat op voorstel van de heer W. Claes, Vice-Eerste Minister en Minister van Economische Zaken en het Plan, de Ministeriële Werkgroep van Economische Zaken van de Benelux op 2 maart 1989 overeenkwam dat voortaan de afgevaardigden van de Gewesten door het Secretariaat-generaal van de Benelux zouden worden uitgenodigd om deel te nemen aan alle ambtelijke Benelux-werkzaamheden over het industriebeleid. De Belgische delegatie wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van het departement van Economische Zaken.

De organisatie van de deelname van het Vlaamse Gewest aan dit ambtelijk overleg behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie. Ik ben dan ook zo vrij het geachte lid te verwijzen naar het antwoord van de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie op zijn vraag.

Vraag nr. 19
van 8 januari 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Samenwerkingsakkoord — Procedure

Uit de pers vernemen wij dat de Gemeenschappen zijn

overeengekomen een Intergemeenschapscommissie voor Filmkeuring op te richten.

Is dit zo ? Zo ja, stelt zich de vraag of een dergelijk samenwerkingsakkoord niet slechts mogelijk is nadat de wetgevende instanties (nationaal en op het niveau van de Gemeenschappen) daarmee hebben ingestemd.

Ook al is ter zake nationaal gelegifereerd, deze bevoegdheid is bij bijzondere wet aan de Gemeenschappen toegekend. Elke samenwerking onderstelt dus een tussenkomst van de decreetgever.

Is de Voorzitter van de Executieve het met deze stelling eens en kan hij ter zake een initiatief aankondigen, in de vorm van een ontwerp van decreet ?

Deelt de Voorzitter van de Executieve de mening dat, voorafgaand daaraan, de getroffen samenwerkingsregeling onverwijld aan de Vlaamse Raad moet worden medegedeeld ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap hebben op 21 december 1989 een samenwerkingsakkoord gesloten betreffende de oprichting, samenstelling en werking van de Intergemeenschapscommissie voor de filmkeuring. Voor 1990 werd voorzien in een overgangsregeling en het mandaat van de leden dat verstreek op 1 januari 1990 werd met 1 jaar verlengd.

Dat samenwerkingsakkoord werd door de drie respectieve Executieven bij besluit goedgekeurd en het KB van 27 april 1989 houdende bepalingen inzake filmkeuring werd eveneens opgeheven bij besluit van elke Executieve.

Het akkoord geeft uitvoering aan de wet van 1 september 1920 „waarbij aan minderjarigen beneden 16 jaar toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd”, en is als zodanig niet onderworpen aan een decretale instemming.

Tussen de drie Gemeenschappen zal echter onderhandeld worden teneinde de wet van 1 september 1920 te herzien en te vervangen door een aangepaste definitieve regeling ; een akkoord hieromtrent zal slechts gevolg hebben nadat het bij decreet is goedgekeurd.

Vraag nr. 22
van 11 januari 1990
van de heer W. VAN DURME

Studies in opdracht van de Executieve — Privé-studiebureaus

Volgens de CCOD zouden in opdracht van de Vlaamse Executieve studies worden gevraagd aan privé-studiebureaus.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel opdrachten tot studies door de Vlaamse Executieve werden gegeven in 1989, welke de aard van de studies zijn en welke de aangeduide studiebureaus zijn ?

Antwoord

Aangezien door het geachte lid verwezen wordt naar

een berichtgeving van de Christelijke Centrale der Openbare Diensten, vermoed ik dat hij studies bedoelt welke in de sector Openbaar Ambt toevertrouwd zouden zijn aan privé-studiebureaus.

Vermits deze sector, wat betreft de diensten van de Vlaamse Executieve en de Vlaamse instellingen van openbaar nut, tot de bevoegdheid behoort van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, heb ik zijn vraag voor alle nuttig gevolg toegezonden aan mijn voormelde collega.

Ten slotte kan ik het geachte lid mededelen dat ik, in het kader van mijn bevoegdheid van Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, tijdens het jaar 1989, geen voorstel aan de Vlaamse Executieve heb voorgelegd tot toekenning van studies aan privé-studiebureaus.

**N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE
VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE**

**Vraag nr. 13
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN**

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het

gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer Gaston Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 14
van 20 december 1989
van mevrouw F. BREPOELS**

Limburgse (ex-)mijnwerkers — Statuut

Na sluiting van de westelijke bekkens van de Limburgse steenkoolmijnen bleken er nog al wat onrechtvaardigheden te bestaan tussen de CAO voor de mijnwerkers in het westen en de overeenkomst voor de ex-mijnwerkers in het oosten, in het bijzonder met betrekking tot de gemengde loopbaan en het statuut van de mijnwerkers.

Naar ik verneem heeft de geachte Minister, omdat deze problematiek nogal moeilijk ligt, voorgesteld om dienaangaande een werkgroep op te richten om het dossier door te lichten.

Hierover vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

Hoe ziet hij deze werkgroep precies, naar inhoud en samenstelling ? Voor wanneer is de eerste vergadering van deze werkgroep gepland ? Welke timing en agenda zal deze werkgroep zich opleggen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik stellen dat ik op 27 november 1989 op mijn kabinet een afvaardiging van de Beweging Oostelijke Mijnwerkers (BOM) heb ontvangen.

Ik heb kennis genomen van hun eisenpakket. Tot slot van de vergadering heb ik dan voorgesteld om met de mijnwerkers een werkgroep op te richten.

De samenstelling van de werkgroep werd niet formeel beslist, maar naast drie vertegenwoordigers van de Beweging Oostelijke Mijnwerkers zouden ook vertegenwoordigers van de nationale Regering en de Vlaamse Executieve uitgenodigd worden. Daar de eisen van de Beweging Oostelijke Mijnwerkers zich op het vlak van de pensioenen en het statuut situeren zijn dit immers vooral nationale bevoegdheden.

De taakomschrijving van de werkgroep kan in algemene termen omschreven worden als „doorlichting van de juridische aspecten van de gestelde problematiek”.

Een strikte timing werd niet opgelegd.

Wel kan ik stellen dat op dit ogenblik de basisdocumenten worden voorbereid.

**Vraag nr. 15
van 21 december 1989
van de heer J. VAN LOOY**

Gaspijpleidingen in de Kempen — Procedure

1. In opdracht van de firma Air Liquide is een studie-bureau in de Zuiderkempen bezig een tracé uit te

stippelen voor een dubbele ondergrondse pijplijn die waterstof en zuurstof vanuit Hemiksem naar het Nederlandse Geleen moet brengen. Op deze pijplijn zouden grote Kempische en Limburgse bedrijven aansluiten.

Het tracé dat de firma Air Liquide voorstelt loopt niet langs de „corridors” die voor de aanleg van dergelijke pijpleidingen op het gewestplan voorzien zijn en die langs autostrades en kanalen liggen.

Sinds enige tijd zijn onderhandelaars van de firma op pad om de eigenaars van de percelen waarover de pijpleidingen straks zullen lopen, te overhalen hun handtekening onder een zogenaamde **erfdienstbaarheidsovereenkomst** te zetten.

Het is begrijpelijk dat deze handelwijze van de betrokken firma vragen oproept bij de landbouworganisaties en de betrokken gemeentebesturen.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke vergunningen zijn voor zulke pijpleidingen noodzakelijk ?
- Werden die reeds aangevraagd ?
- Is een milieueffectrapport hiervoor noodzakelijk ?
- In hoeverre hebben de plaatselijke bevolking, de betrokken gemeenten en provincies hier inspraak ?
- Erfdienstbaarheden die nu reeds ondertekend zijn en worden, in hoeverre zijn die geldig als ze afgesloten werden voordat er een openbaar onderzoek afgesloten is en dus voordat de plaatselijke bevolking ingelicht werd ?
- Hoe wordt een eenmalige forfaitaire vergoeding voor zulk een erfdienstbaarheid berekend ?
- Waarom wordt hier afgeweken van de geplande corridors langs autostrades en kanalen ?
- Welke Kempische en Limburgse bedrijven zouden op deze leidingen aansluiten ?

2. Hierbij aansluitend is het algemeen bekend dat in de nabije toekomst vanuit de ondergrondse gasopslagplaats te Loenhout (gemeente Wuustwezel) nieuwe aardgasleidingen zullen vertrekken, o. a. naar Limburg, ook dwars door de Kempen. Verder heb ik hier uiteraard dezelfde vragen als hierboven gesteld. Waar gaat deze leiding de Kempen door kruisen ?

Verschillende leidingen totaal willekeurig waardevolle landbouwgebieden laten doorkruisen, lijkt mij totaal onverantwoord.

Dient hier eerst geen visie op termijn uitgewerkt te worden voordat projecten worden opgesteld ? Bestaat er zulk een visie ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Volgens de bepalingen van de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoren de grote infrastructuurwerken voor het vervoer van gasen gedeeltelijk nog tot de bevoegdheid van de nationale overheid, in onderhavig geval de Vice-Eerste Minister en Minister van Economische Zaken.

Voor zover mij bekend wordt de coördinatie ter vergunning voor het vervoer van gasen waargenomen door de Administratie voor Energie van het Ministerie van Economische Zaken.

De diensten van de Vlaamse Executieve oefenen op gebied van grote infrastructuurwerken de deelbevoegdheden uit die hen door de wetten tot hervorming der instellingen werden toegekend. De Administratie voor Economie en Werkgelegenheid wordt bij het uitvoeren van deze infrastructuurwerken om advies gevraagd door het Ministerie van Economische Zaken voor wat betreft de toelaatbaarheid van de werken in verband met de ontginningsgebieden voor delfstoffen en de bovengrondse aanhorigheden van de delfstofwinningen.

Tot op heden ontving deze Administratie echter nog geen adviesaanvraag voor pijpleidingen tussen Hemiksem en Geleen.

L. WALT NIEL GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 41
van 4 december 1989
van mevrouw N. MAES**

Vlaams monumentenbeleid — Financiering

In 1978 werd 736,8 miljoen uitgetrokken voor de restauratie van beschermde gebouwen. In 1985 daalde dit bedrag tot 447,9 miljoen, voor 1988 werd 613,1 miljoen uitgetrokken en dit jaar bedroeg het budget voor monumentenzorg 628,8 miljoen frank.

De voorbije jaren werd geen gebruik gemaakt van alternatieve financieringsmechanismen. Wel kan de particuliere eigenaar sinds 1985 de onderhouds- en restauratiekosten voor de instandhouding van de beschermde woning binnen bepaalde grenzen fiscaal aftrekbaar maken. (Andere fiscale tegemoetkomingen ontbreken)

Vanaf 1985 kwam de sponsoring door personen en ondernemingen op gang, waardoor een bijkomend financiemiddel gevonden werd.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Waarom werd geen gebruik gemaakt van alternatieve financieringsmechanismen ?
- Een gewestelijke overkoepelend fonds, dat de sponsoring coördineert, ontbreekt in het Vlaams monumentenbeleid. Werden reeds initiatieven genomen om dergelijk fonds op te richten ?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de subsidieverlening voor werken aan beschermde monumenten tot begin 1989 een culturele aangelegenheid was, ressorterend onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Het Cultuurpact bepaalt dat alle culturele subsidies bij decreet moeten worden vastgelegd. Dit was ook het geval voor de subsidiëring van werken aan monumenten.

Door deze strakke vorm van reglementering werd geen ruimte gelaten voor de soepelheid die vereist is voor alternatieve financieringsvormen.

Aangezien de monumentenzorg thans geen culturele aangelegenheid meer is, hoeft voortaan de subsidiëring niet meer vastgesteld te worden bij decreet, zodat meer soepelheid mogelijk wordt. Alternatieve financieringswijzen worden momenteel door mijn bevoegde diensten onderzocht.

De sponsorverwerving gebeurt op vrijwillige basis en kan derhalve bezwaarlijk aan een overheidsdienst worden toevertrouwd. Anderzijds zou het niet gezond zijn aan een privé-instelling het monopolie van de sponsorverwerving toe te vertrouwen.

Er bestaan in Vlaanderen verenigingen die zich op gewestelijk vlak met de coördinatie van de sponsoring bezighouden, zoals onder meer de Koning Boudewijnstichting en de door het Vlaamse Gewest gesubsidieerde Stichting voor Monumenten- en Landschapszorg.

**Vraag nr. 45
van 12 december 1989
van de heer F. VANDENBROUCKE**

Vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) — Illegale stortingen en bouwovertreedingen

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en zelfs gedeeltelijk natuurgebied.

De laatste jaren gebeuren er in de vallei op grote schaal illegale stortingen met ophogingen van de waardevolle vallei tot gevolg :

- het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat werd volgestort met allerlei afval ;
- er wordt gestort in een vallei met kwetsbaarheidsgraad „zeer kwetsbaar” ;
- er werden verschillende gebouwen opgericht zonder vergunning ;
- er is verbranding van industrieel afval.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De Provincie Brabant heeft zich burgerlijke partij gesteld maar vergat de dwansom te eisen. Is dit ondertussen verholpen ?

2. Zijn er reeds onderzoeken gebeurd in verband met het gestorte materiaal ? Hoeveel PV's werden er in het verleden opgesteld ?
3. Werden er achteraf (na de overtredingen) vergunningen toegestaan en op welke wettelijke basis ?
4. Werd er in het verleden opgetreden tegen de bouwovertreedingen en wat is het resultaat hiervan ?
5. Is er ooit een onderzoek gebeurd met betrekking tot de milieugevolgen bij de inplanting van deze industriële bedrijven in de kwetsbare vallei (grondwater) ?
6. Is er in het verleden een openbaar onderzoek geweest in verband met exploitatie en bouwaanvraag ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. In verband met het eerste punt vermoed ik dat het geachte lid de overvelving van de Begijnenbeek bedoelt. Ik verwijs naar het vonnis van 24 januari 1985 van de politierechtbank van Diest, waarbij de overtreder veroordeeld werd tot het herstel van de plaats in de vorige staat. De diensten van AROL werden niet gemachtigd het vonnis uit te voeren. Een dwangsom werd toen niet geëist en deze kan men nu niet meer vorderen.
2. en 3. Het onderzoek van het storten van afval gebeurde reeds door de diensten van OVAM, die niet onder mijn bevoegdheid ressorteren.
4. In verband met het oprichten van de gebouwen in het agrarisch gebied, hebben de diensten van AROL opdracht gekregen om de nodige vaststellingen te doen aangezien de gebouwen blijkbaar zonder vergunning werden opgericht.
5. Uit de gevoerde onderzoeken bleek dat er zich voor de uitbreidingen op milieutechnisch vlak geen problemen stelden.
6. In het verleden zijn er volgens de nu beschikbare gegevens openbare onderzoeken geweest voor het oprichten van een zagerij (1986), en voor het uitbreiden van de fabriekshallen (1988). Daarbij werden geen bezwaren ingediend. In verband met de exploitatie werden er door de Bestendige Deputatie in 1966 en 1977 vergunningen verleend voor het oprichten van een deurenfabriek en voor uitbreidingen. In 1988 werd de oprichting van een houtzagerij om planologische redenen geweigerd.

**Vraag nr. 47
van 14 december 1989
van de heer G. ANNEMANS**

Vlaams Woningfonds — Toegestane leningen in 1987-1988

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel pro-

cent van de toegekende leningen van het Vlaams Woningfonds werd toegestaan aan Vlamingen met Belgische nationaliteit en hoeveel aan niet-Belgen, gedurende het boekingsjaar 1987-1988 van het Vlaams Woningfonds ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat in 1987 en in 1988 door het Vlaams Woningfonds respectievelijk 11,71 % en 15,42 % van het totaal aantal leningen aan buitenlandse gezinnen werd toegekend.

Vraag nr. 51 van 20 december 1989 van mevrouw N. MAES

Ostelrije De Drij Coninghen te Stekene — Beschermingsprocedure

Eén van de weinige beschemde gebouwen in het Land van Waas en één van de zeldzame beschemde gebouwen in Stekene is de Ostelrije De Drij Coninghen. Dit gebouw, daterend van de zeventiende eeuw, werd in 1981 beschermd.

Na de uitgevoerde verbouwingen wacht het op herstel in de oorspronkelijke staat. Intussen wordt het steeds bouwvalliger.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Werd reeds een restauratiedossier opgesteld ? Werd subsidiëring toegezegd ? Het zou jammer zijn indien door het uitblijven van de restauratie aan opheffing van bescherming wordt gedacht. Werd een procedure tot opheffing van bescherming ingezet ?

Antwoord

De Dry Coninghen of het Huis Tack te Stekene maakt reeds geruime tijd het voorwerp uit van een restauratieprocedure ingezet door de gemeente.

Het betreft enerzijds de restauratie van het Huis Tack zelf, een nieuwbouw en het bouwen van een polyvalente zaal.

Het dossier kreeg reeds in 1987 een gunstig advies van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Evenwel werd het dossier teruggestuurd naar het opdrachtgevend bestuur wegens het wijzigen van de procedure (dit wil zeggen door het in-werking-treden van het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 28 oktober 1987)

Sedertdien werd het dossier niet opnieuw voorgelegd.

Thans werd bij mijn diensten een aanvraag tot opheffing van de bescherming ingediend door de gemeente.

Het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en het standpunt van het

Bestuur Monumenten en Landschappen zullen mij eerlang worden medegedeeld.

Op basis van deze gegevens zal ik een beslissing nemen dienaangaande.

Vraag nr. 52 van 20 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Velpvallei — Bescherming

De bedding van de Velp bevindt zich volgens de gewestplannen afwisselend in landschappelijk waardevolle, agrarische en natuurgebieden. De Velp zelf heeft omwille van haar vele meanders en haar relatieve zuiverheid een uitgesproken natuurwetenschappelijke en esthetische waarde.

Toch is deze rivier regelmatig het voorwerp van soms verhitte discussies over de wenselijkheid van bepaalde zogenaamde „normaliseringswerken”. In de jaren zeventig was dat de rechttrekking (waarbij zelfs sprake was van het betonneren van de bodem en de zijkanalen), nu lanceert men de idee van een ruilverkaveling.

Naar aanleiding van die plannen tot rechttrekking werd er door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg in 1978 een voorstel tot bescherming als landschap van de bedding van de Velp geformuleerd omwille van de hoge natuurwetenschappelijke en esthetische waarde van haar landschap.

Op een vergadering van 21 september 1978 werd zelfs voorgesteld de afbakening van het voor bescherming voorgestelde landschap (bedding van de Velp) uit te breiden met de valleien van de Gete en de Demer.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is er gebeurd met de beschermingsvoorstellen van de RMLZ zoals zij in 1978 geformuleerd werden ?
2. Wordt een actualisering van deze voorstellen overwogen in het licht van de huidige suggesties inzake een mogelijke ruilverkaveling ?
3. Zijn de diensten van de Minister, waaronder het Bestuur van Monumenten en Landschappen, betrokken bij de werking van diensten als bij voorbeeld de Watering Velpedal en de Vlaamse Landmaatschappij die een ruilverkavelingsproject tussen Roosbeek (fusiegemeente Boutersem) en Zuurbemde (fusiegemeente Glabbeek) lopende heeft ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het in 1978 door de toenmalige Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen geformuleerde rangschikkingsvoorstel is om diverse redenen nooit uitgevoerd geworden. Het betrof alleen de bedding van de Velp. Deze afbakening van het te rangschikken landschap was echter niet zozeer geba-

seerd op wetenschappelijke, esthetische of andere door de wet van 7 augustus 1931 erkende gronden, dan wel op de overweging dat een rangschikking van de gehele vallei administratief-technisch vrijwel ondoenbaar was gezien het enorme aantal eigenaars. Het was duidelijk dat het voorstel in die vorm hoofdzakelijk geïnspireerd was door de omstandigheden, m.n. de uitvoering verhinderen van een saneringsontwerp, maar zuiver juridisch gezien zou men kunnen spreken van een oneigenlijk gebruik van de wet van 1931. Het saneringsproject werd overigens uiteindelijk niet uitgevoerd.

Op 9 september 1987 werd echter door Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een herwerkte versie van het project als bouwaanvraag ingediend. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen bracht hieromtrent een ongunstig advies uit. Door het Bestuur Ruimtelijke Ordening Brabant werd op 3 februari 1989 een „gedeeltelijke bouwvergunning” uitgereikt, d.w.z. voor een gedeelte van het project.

2. Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat het voorstel van 1978 als zodanig niet kan hernomen worden. Een bescherming van de Velpvallei als geheel is daarentegen technisch-administratief vrijwel onuitvoerbaar en, gezien de heterogeniteit van het gebied, onmogelijk als één gebied te beheren. Daarom werd geopteerd voor een selectieve benadering.

Binnen de Velpvallei werden sinds 1978 derhalve twee gebieden beschermd :

- 1° het kasteeldomein van Kwabeek te Boutersem-Verrijck, gerangschikt als landschap bij koninklijk besluit van 17 december 1981 ;
- 2° de dorpskern van Glabbeek-Zuurbeemde inclusief het kasteelpark, beschermd als dorpsgezicht bij koninklijk besluit van 3 juli 1981.

Nadien verricht veldonderzoek heeft uitgewezen dat nog andere delen van de vallei voor bescherming of rangschikking in aanmerking komen, o.m. het bos van Miskom, waarin het kader van de normalisatie een wachtbekken werd gepland, en de dorpskern van Opvelp, waarvoor in 1977 ook een beschermingsvoorstel bestond. In de nabije toekomst zal het Bestuur voor Monumenten en Landschappen hiervoor concrete beschermingsvoorstellen uitwerken.

3. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen wordt slechts van rechtswege betrokken bij de werking van de Watering Velpedal, in zover laatstgenoemde activiteiten ontplooit die betrekking hebben op beschermde gebieden en die bovendien vallen onder de verbodsbepalingen van deze beschermingsbesluiten. De contacten waren tot nog toe incidenteel, bij voorbeeld naar aanleiding van problemen rond watermolens, en verliepen meestal via de Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen is echter sinds 1978 wel van rechtswege betrokken bij ruilverkavelingsverrichtingen, zowel bij het onderzoek naar het nut — via deelname aan de zogenoemde coördinatiecommissie — als bij de eigenlij-

ke ruilverkaveling, door lidmaatschap van het ruilverkavelingscomité. Momenteel is er een onderzoek gepland naar het nut van een ruilverkaveling in de streek van Vissenaken voor een gebied dat vermoedelijk samenvalt met het door het geachte lid genoemde gebied. Het spreekt vanzelf dat de ambtenaar van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen in de betrokken coördinatiecommissie de belangen van het landschap zal verdedigen.

Vraag nr. 53
van 20 december 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Ruimtelijke Ordening aan de kust — Stijging zeespiegel

Tegen het jaar 2030 wordt een opmerkelijke verhoging van de zeespiegel verwacht ten gevolge van de globale opwarming van de aardoppervlakte door de verhoging van koolstofdioxide in de atmosfeer. Door de stijging van de zeespiegel zal een strook van onze stranden verdwijnen en zullen de dijkwegen onder water komen te staan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er in verband met de Ruimtelijke Ordening (bouwlijn enzovoort) van de kustgemeenten reeds rekening gehouden wordt met deze milieuveranderingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onze Ruimtelijke Ordening nog geen rekening houdt met een mogelijke stijging van het zeeniveau als gevolg van het afsmelten van poolijs door klimaatsverandering. Het is evident dat — zodra het wetenschappelijk vaststaat dat gezegde verschijnselen zich effectief zullen voordoen en dat de gevolgen ervan voor ons grondgebied met zekerheid kunnen ingeschat worden — de Ruimtelijke Ordening zich moet gaan bezig houden met het uitwerken van maatregelen om die gevolgen efficiënt op te vangen.

Dit probleem was uiteraard niet aan onze aandacht ontsnapt. Ik kan dan ook het geachte lid verzekeren dat de verdere ontwikkelingen van deze problematiek met de nodige zorg en bekommernis zullen gevolgd worden, teneinde tijdig te kunnen ingrijpen, dit uiteraard binnen het kader van onze bevoegdheden.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TWERKSTELLING

Vraag nr. 12
van 19 december 1989
van de heer P. BREYNE

VDAB- Westhoek — Informatisering

Voor de Westhoek is een optimaliseren van de ontwikkelingskansen, in de huidige periode van uitvoering van het Geïntegreerd Actieprogramma met ondersteu-

ning van de EEG, mede afhankelijk van een vlotte arbeidsbemiddeling, waarbij op het kwalitatieve vlak vraag en aanbod zo goed mogelijk bij elkaar worden gebracht.

In de niet-permanente VDAB-plaatsingsbureaus Poperinge en Wervik gebeurt de arbeidsbemiddeling echter nog steeds manueel. De installatie van een terminal lijkt ten zeerste wenselijk.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** tegen welke datum deze realisatie mag worden verwacht.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De niet-permanente VDAB-plaatsingskantoren gelegen te Poperinge en Wervik zullen weldra worden omgevormd tot permanente plaatsingsagentschappen met de daarbij horende SIMONA-aansluiting. Het Beheerscomité van de VDAB keurde deze omvorming goed in zijn zitting van 6 december 1989.

Aangezien men voor deze aansluiting op het informaticanetwerk afhankelijk is van de RTT-interventie is het moeilijk hierover een juiste startdatum te bepalen. Als streefdatum wordt 1 maart 1990 vooropgesteld.

Vraag nr. 13 van 19 december 1989 van de heer P. BREYNE

Actie Weer-Werk — Westhoek

Het toepassingsgebied van actie Weer-Werk, in de pilootfase beperkt tot de STD's van Turnhout, Leuven, Hasselt en Gent, zou in 1990 worden verruimd. Naar verluidt zou in de provincie West-Vlaanderen enkel de STD-Brugge zijn aangeduid voor het jaar 1990.

Indien deze informatie juist is, zou ik van de geachte Gemeenschapsminister graag vernemen op grond van welk criterium deze beperking werd aangehouden. Meer bepaald dient erop gewezen dat in de Westhoek, zoals in de andere reconversiezones, een overlegplatform-onderwijs-arbeid actief is geweest, en dus lijkt het aangewezen dat de actie Weer-Werk ook in de Westhoek van start gaat.

Graag verneem ik het standpunt ter zake van de geachte Minister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De Weer-Werk-actie werd voorbereid in overleg met de sociale partners en gepland in 3 fasen : de pilootfase in 1989, waarin Weer-Werk operationeel werd in de 4 door genoemde centra, de uitbreidingsfase in 1990 met 8 bijkomende centra en de veralgemeningsfase over heel Vlaanderen in 1991.

Het Beheerscomité van de Vlaamse Dienst voor Ar-

beidsbemiddeling en Beroepsopleiding heeft in zijn zitting van 6 december 1989 de 8 STD's aangeduid voor de uitbreiding van de Weer-Werk-actie in 1990. Bij de aanduiding van de STD's zijn volgende criteria gehanteerd :

- de langdurige werkloosheidsgraad d.w.z. het aantal langdurig werklozen per STD gedeeld door het aantal tegen werkloosheid verzekerden per STD. Deze berekening werd uitgevoerd met de werkloosheidsgegevens van 31 december 1988 en van 31 augustus 1989 en met langdurig werkloosheid gedefinieerd als langer dan 1 jaar en als langer dan 2 jaar ;
- een bijkomend Weer-Werk team (per subregionale tewerkstellingsdienst) per schijf van 5 .000 langdurig werklozen, behalve voor de STD's die nog geen Weer-Werk-team hadden.

Op basis van deze criteria werden door het Beheerscomité volgende STD's aangeduid : Tongeren, Hasselt (bijkomend team), Aalst, Mechelen, Dendermonde, Antwerpen-Boom, St.-Niklaas en Oostende.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 129 van 20 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Watering Het Velpedal — Bijzondere politieverordening aanplantingen

Via haar aanslagbiljet laat de Watering Het Velpedal aan haar **belastingplichtigen** jaarlijks enkele uittreksels geworden uit een bijzondere politieverordening, waarvan het niet naleven aanleiding kan geven tot bestraffing met geldboeten.

Volgens artikel 6 is het verboden bomen te planten op minder dan 6 meter van de wettelijke kruinlijn van waterlopen van de eerste en de tweede categorie en op minder dan 4 meter voor lopen, beken, grachten en aflosgrachten. Artikel 10 verbiedt het planten van bomen zonder toelating van de Watering op percelen die door haar gedraineerd werden, evenals op de gedeelten van de aanpalende percelen die op minder dan 15 meter van de eerstgenoemde percelen gelegen zijn. Artikel 7 is algemener en verbiedt aanplantingen van bomen en dergelijke zonder voorafgaande machtiging van het Bestuur van de Watering.

Een strikte toepassing van deze verordening zou leiden tot een ware kaalslag in deze bos- en boomrijke vallei. Niet alleen wordt het onmogelijk om bij voorbeeld knotwilgen als afspanning langs beken te plaatsen, gelijk welke nieuwe aanplanting betekent een overtreding. Op termijn moet dit leiden naar een saaie en arme vallei.

Door de regionale vereniging Natuur en Landschap wordt de wettelijkheid van deze maatregelen, die sinds 1985 op de aanslagbiljetten voorkomen, betwist.

Ofschoon deze maatregel wellicht te maken heeft met het mogelijk verstoppert van draineringen door wortels (wat ook door andere planten kan, of door dichtslibbing, of door verzakking als gevolg van het werken met zware landbouwmachines), had ik toch graag een antwoord gekregen van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Zijn deze verbodsbepalingen wettelijk ?
2. Kan er niet meer rekening gehouden worden met de specifieke ecologische en esthetische waarden in een tijd van boomplantingsacties en subsidiëring van kleine landschapselementen (hagen, knotbomen,...) ?
3. Kan een begeleide aanplant van geëigende bomen niet zorgen voor een alternatief voor het arbeidsintensieve onderhoud van bepaalde moeilijk te draineren weiden ?
4. Is het niet zo dat de eigenaars zelf moeten instaan voor het onderhoud van de draineringen en dat de Watering alleen maar overgaat tot het periodiek ruimen van de eigenlijke grachten ?
5. Aansluitend bij vraag 4, veel grachten slibben in de winter dicht als gevolg van het trekken van sleuven om water af te voeren, waarbij ook heel wat modder (bodemeris) meespoelt : zou op dit vlak de Watering niet preventief via voorlichting en dergelijke, of zelfs repressief, kunnen optreden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Krachtens de artikelen 21,b en 23 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen kunnen deze besturen bijzondere politiereglementen uitvaardigen. Deze reglementen worden van kracht na goedkeuring door de Vlaamse Executieve, op advies van de Bestendige Deputatie, en na bekendmaking. Dergelijke reglementen zijn derhalve volkomen leegal.
2. Ik stel vast dat zowel polders als wateringen bij het uitvoeren van hun taak steeds meer belang hechten aan de ecologische en esthetische waarden in hun gebied. Krachtens de wet op de polders en de wateringen zijn het evenwel deze besturen zelf die hun beleid ter zake bepalen. Het toezicht van de Gouverneur, de Bestendige Deputatie en de Executieve laat deze instanties enkel toe om in door de wet welomschreven gevallen in te grijpen.
3. Het onderhoud van weiden behoort niet tot de bevoegdheid van een watering maar tot deze van de privé-eigenaars en/of pachters. Ook de beslissing omtrent het al dan niet aanleggen van drainages of aanplantingen op privé-gronden komt de eigenaars en/of pachters van deze gronden toe.
4. Wateringen dienen, net als polders, binnen hun gebied de waterbeheersing in het algemeen te behartigen. Het onderhoud van drainagenetten die toebehoren aan ingelanden die via hun wateringbelasting

bijdragen in alle kosten die de Watering maakt, behoort daar ontegensprekelijk toe. Het expliciet vermelden van het onderhoud van draineringen in de taakomschrijving opgenomen in het huishoudelijk reglement van de Watering, zoals dat het geval is voor de Watering die het geachte lid in zijn vraag citeert, voorkomt elke discussie omtrent de wettelijkheid van zulk onderhoud.

5. Wateringen en polders kunnen via hun bijzondere politiereglementen zowel preventief als repressief optreden voor wat de waterbeheersing en de ermee samenhangende problemen betreft. De watering het Velpedal kan dus ook voorlichting geven over de gevolgen van een foutieve detailontwatering.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 9
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
 - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
 - met het nationale niveau,
 - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

D. COENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 34
van 7 december 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Vergoedingen voor middagtoezicht — Laattijdig ingediende aanvragen

In de omzendbrief 0.8207.02/MTZ/244 van de geachte Minister is er in verband met de vergoeding die men voor het verrichten van middagtoezicht ontvangt, gespecificeerd : „Aan te laattijdig ingediende aanvragen kan voortaan slechts gevolg worden gegeven binnen het kader van de beschikbare kredieten”.

Vooreerst is niet duidelijk wat een „te laattijdige aanvraag” is. Een beetje laattijdigheid mag, maar niet overdrijven lijkt de ondertoon te zijn. Vriendelijk, want om een dag min of meer gaat het niet, maar geen zekerheid.

Dit is niet het voornaamste bezwaar. Voorwaarden van laattijdigheid, die verval van rechten meebrengen, zouden uit de circulaires geschrapt moeten worden, zolang de overheid zelf vele records inzake laattijdige uitbetaling klopt. Het hier geciteerde voorbeeld is op zich niet essentieel, maar wel betekenisvol.

Vervaltermijnen opleggen voor beneficianten van vergoedingen en zichzelf aan geen termijnen binden, levert gemeente irritatie op.

Kan de Minister me bevestigen dat hij het met de strekking van de aldus geschetste problematiek eens is en me mededelen in welke zin hij maatregelen treft ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat punt 5 van de omzendbrief 0.82.07.02/MTZ/244 duidelijk stipuleert dat de formulieren aan de voor de school aangeduide verificateur moeten worden gestuurd binnen de drie weken na het beëindigen van het betrokken trimester ; alle formulieren die na de aangeduide periode worden toegestuurd zijn derhalve „laattijdig”.

Overeenkomstig het koninklijk besluit d.d. 10 maart 1977 betreffende het toezicht in het kleuteronderwijs en lager onderwijs worden de toelagen voor het middagtoezicht ter beschikking gesteld van het inrichtingshoofd, bij verstreken termijn (artikel 10), en nadat de verificateur alle bescheiden heeft geïnspecteerd, opgevoerd met het oog op het verkrijgen van die toelagen (artikel 9).

Rekening houdend met deze bepalingen worden de toelagen steeds binnen een zeer redelijke termijn aan de scholen uitbetaald. Uit de verificaties over de aanwending der toelagen blijkt evenwel dat de inrichtende machten de toelagen niet steeds onmiddellijk doorbetalen aan hun personeelsleden.

Wat de laattijdige aanvragen betreft dient er op gewezen dat de formulieren middagtoezicht de gegevens

bevatten, niet alleen om de uitbetaling der toelagen mogelijk te maken, maar ook om het nodige verantwoord krediet op de begroting te voorzien. Het laattijdig inzenden der formulieren kan derhalve als gevolg hebben dat de toegestane kredieten onvoldoende zijn om de toelagen aan alle scholen te betalen ; in dit geval lijkt het logisch dat niet alle scholen, maar alleen deze die in gebreke bleven, de gevolgen daarvan dragen. Daarnaast maken de laattijdige inzendingen een automatische en globale betaling onmogelijk en vertragen zij sterk de effectieve uitbetaling. Ik meen dat de betrokken instellingen daar, in hun eigen belang, telkens moeten op gewezen worden.

Vraag nr. 40
van 20 december 1989
van de heer E. BEYSEN

Inspectie- en begeleidingsdiensten — Herstructurering

Op vraag nr. 99 van 20 juni 1989 van de heer Deswaene heeft de geachte Minister geantwoord dat er een Adviescommissie wordt samengesteld onder voorzitterschap van de Secretaris-generaal, met het oog op de herstructurering van de begeleidingsdiensten in het onderwijs en de PMS-centra in het algemeen en van de inspectie in het bijzonder.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze Commissie intussen is samengesteld ?

Kan mij de volledige lijst van commissieleden en hun eventuele plaatsvervangers worden bezorgd ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat een Adviescommissie werd opgericht met het oog op de herstructurering van de Gemeenschapsinspectie enerzijds en de oprichting van pedagogische begeleidingsdiensten anderzijds.

Deze Adviescommissie heeft, onder voorzitterschap van de Secretaris-generaal, haar werkzaamheden gestart op 20 oktober 1989 met de bedoeling om een coherent en globaal concept inzake onderwijsinspectie en begeleiding te ontwikkelen. Het rapport ter zake zal worden neergelegd in het kader van het lopende „Onderwijsoverleg”.

Hierna volgt de samenstelling van de Adviescommissie, waarvan de leden zetelen uit eigen naam, uit hoofde van hun deskundigheid en niet vanuit belangengroepen.

V. Creyf
 R. De Vries
 J. Heene
 J. Helincks
 G. Hostens
 R. Janssens
 R. Laumen
 G. Monard
 J. Perquy
 P. Schlussmans
 R. Staelens

R. Standaert
R. Vandenberghe
M. Van Puyvelde

Vraag nr. 41
van 21 december 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Landmeters en meetkundige schatters van onroerende goederen — Opleiding

In het belang van het beroep en met het oog op de eenheidsmarkt 1992 zou ik graag van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen.

1. Hoeveel gediplomeerde landmeters en meetkundige schatters van onroerende goederen telt ons land (Vlaamse en zo mogelijk Franse Gemeenschap) ?
2. Waarom is er nog geen dagonderwijs voor landmeters en meetkundige schatters van onroerende goederen ?
3. Welke mogelijkheden bestaan er op korte termijn voor inrichting van licentiaatsonderwijs of HOLT voor landmeters, met behoud van de verworven rechten voor de gediplomeerde landmeters en meetkundige schatters van onroerende goederen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Tijdens het burgerlijk jaar 1989 behaalden 27 kandidaten het diploma van meetkundige-schatter van onroerende goederen via de centrale examencommissie.
2. Tot op heden bestaat er geen opleiding voor landmeter en meetkundig-schatter van onroerende goederen in het hoger onderwijs met volledig leerplan.
3. Verwijzend naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 10 van 19 januari 1989, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nr. 5 van 13 februari 1989, kan ik het geachte lid meedelen dat het, rekening gehouden met de situatie in de EEG, aangewezen is de optie „landmeter” in te voeren in de afdeling „bouwkunde” van de opleiding tot industrieel ingenieur

Een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve wordt nog in januari 1990 in de Vlaamse Executieve behandeld.

Vraag nr. 53
van 12 januari 1990
van de heer A. LARIDON

MVD-personeel — Statutaire aanstelling

In het politiek akkoord betreffende de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs lezen we in

hoofdstuk 6 Financiering, punt 3.7 (Werking) het volgende : „daarenboven zal de statutaire aanstelling in de scholen en scholengroepen in een beperkte kern MVD-personeel binnen de gegeven budgettaire middelen voorzien worden”.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wanneer hiermede een aanvang wordt genomen en welke specifieke graden het eerst in aanmerking komen ?

Antwoord

Als antwoord kan ik het geachte lid meedelen dat voor de uitvoering van dit onderdeel van het politiek akkoord reeds de noodzakelijke juridische basis werd voorzien in het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs.

Luidens artikel 29 van dit decreet moet de Vlaamse Executieve bij besluit de omkadering vaststellen na advies van de Centrale Raad van de ARGO.

Teneinde tijdig uitvoering te kunnen verlenen aan deze opdracht, heb ik de dag na de bekrachtiging van dit decreet in de Vlaamse Raad dit advies gevraagd aan de ARGO. Dit verzoek werd herinnerd op 12 december jongstleden.

Tot op heden mocht ik vanwege de ARGO niet de minste respons ontvangen.

Gelet op bovenvermelde decretale verplichting en het stilzwijgen van de ARGO kan ik voorlopig geen verder gevolg verlenen aan de uitvoering van de bepaling van dit politiek akkoord.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 18
van 18 december 1989
van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden — Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :

- met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
- met het nationale niveau,
- en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?

4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 19 van 19 december 1989 van de heer G. CARDOEN

Bijzonder Krediet Bestrijding Kansarmoede — Toekenning en aanwending

Met betrekking tot het Bijzonder Krediet ter Bestrijding van de Kansarmoede dat ter beschikking van de gemeentebesturen werd gesteld, zou ik de geachte Minister dank weten te mogen vernemen, hoeveel gemeenten (per provincie) voor 1989 en tot heden een voorstel tot aanwending van deze kredieten hebben ingediend.

Is het juist dat de Gouverneurs opdracht hebben gekregen een onderzoek in te stellen naar de aanwending van dit krediet ?

Mag ik de gemeenten kennen waar desbetreffende gemeenteraadsbeslissingen door de voogdij-instanties niet zijn goedgekeurd.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat nagenoeg alle gemeenten in 1989 bij begrotingswijziging specifieke uitgaven hebben ingeschreven, die zij wensen te financieren met hun aandeel in het bijzonder krediet ter bestrijding van de kansarmoede. De voorgenomen besteding van het krediet wordt telkens toegelicht in een verantwoordingstabel, zoals bepaald in het besluit van 12 juli 1989 van de Executieve, gewijzigd bij besluit van 11 oktober 1989.

Voor de desbetreffende begrotingswijzigingen gelden de gewone regels inzake het administratief toezicht.

De begrotingswijzigingen en de bijhorende verantwoordingstabellen worden — met het oog op de uitoefening van dat toezicht — aan de provinciale overheid gezonden.

Aangezien nog niet alle begrotingswijzigingen in mijn Administratie zijn toegekomen, kan ik nog niet juist meedelen hoeveel gemeenten in de loop van 1989 een

voorstel tot besteding van hun aandeel in het bijzonder krediet hebben ingediend. Overigens kunnen de gemeenten hun aandeel in het bijzonder krediet voor 1989 ook nog gebruiken in de loop van het begrotingsjaar 1990.

Ik wijs erop dat het toezicht op het gebruik van het bijzonder krediet geregeld is door de artikelen 10 en 11 van het besluit van 12 juli 1989 van de Executieve. Dat toezicht verschilt dus van het bij decreet geregelde administratief toezicht op de begrotingswijzigingen.

De heren Provinciegouverneurs hebben geen uitdrukkelijke opdracht gekregen om de bestemming van het krediet ten behoeve van de kansarmen te onderzoeken.

Bij klachten i.v.m. de besteding is steeds opdracht gegeven tot een onderzoek of in voorkomend geval tot beroep van de Gouverneur tegen de begrotingswijziging. Thans loopt er een evaluatie-onderzoek nopens de besteding van de kredieten.

De controle van de ingeschreven begrotingsposten in de verantwoording van de besteding van het krediet, is enkel bedoeld om in de mogelijkheid te zijn de gemeenten desgevallend erop te wijzen dat bepaalde uitgaven, volgens de regels, vastgesteld in het besluit van de Executieve niet met het bijzonder krediet kunnen gefinancierd worden en dus ten onrechte in de verantwoording voorkomen. Het bedrag dat niet voor uitgaven wordt bestemd in 1989 overeenkomstig de bij besluiten bepaalde modaliteiten, moet in 1990 aan uitgaven toegewezen worden. Na de afsluiting van de rekening over 1990 wordt het op dat ogenblik niet vastgelegd bedrag afgehouden van het aandeel van de gemeente in de eerstvolgende toekenning van een gelijksoortige toelage (besluit Executieve van 12 juli 1989, art. 12, gewijzigd bij besluit van de Executieve van 11 oktober 1989, art. 3).

In de regeling omtrent de besteding van de gemeentelijke aandelen in het krediet voor kansarmoedebestrijding is er geen goedkeuringstoezicht omtrent de gebruiksverantwoording van die besteding.

Het eigenlijke onderzoek naar de werkelijke aanwending van het bijzonder krediet kan pas verricht worden na de vaststelling van de gemeenterekening, op basis van de effectieve vastleggingen van de uitgaven.

Vraag nr. 21 van 9 januari 1990 van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjaarplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen. Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ? Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan gespendeerd worden.

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 38 van 12 december 1989 van de heer J. VALKENIERS

Brug over autostrade te Sint-Ulriks-Kapelle (Dilbeek) — Plaatsen van vangrails

Het valt op bij de nieuwe brug over de autostrade te Sint-Ulriks-Kapelle (Dilbeek) dat er geen vangrails zijn aangebracht alhoewel de weg tamelijk steil is. Wanneer een wagen van de weg geraakt valt daar ook telkens zware schade te verwachten.

Is de geachte Minister op de hoogte van deze gevaarlijke wegsituatie? Worden er binnen de geplande infrastructuurwerken bepaalde maatregelen — bij voorbeeld het plaatsen van vangrails — genomen om de veiligheid van de weggebruiker te verzekeren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat erlang zal overgegaan worden tot de aanbesteding voor het leveren en plaatsen van veiligheidsstootbanden langs de toegangswegen tot de bruggen 120 en 118 over de A10-autosnelweg te Sint-Ulriks-Kapelle en te Ternat.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 35 van 1 december 1989 van mevrouw M. DE MEYER

Herwaarderingspremies — Kredieten en uitbetaling

Kan de geachte Minister bevestigen dat de kredieten voor de herwaarderingspremies van het Vlaamse Gewest voor het jaar 1990 reeds zouden uitgeput zijn?

Kan de geachte Minister mij een lijst van de toegekende premies voor 1989 bezorgen met de toegekende bedragen en de betrokken herwaarderingsgebieden?

Welke termijn ligt er momenteel tussen de datum van toekenning van de premie en de daadwerkelijke uitbetaling ervan?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer haar mee te delen dat de kredieten voor renovatiepremies en stads- en dorpsvernieuwingspremies voor 1990 inderdaad onmiddellijk zullen uitgeput zijn na de aanrekening van de dossiers die momenteel voor uitbetaling bij de Administratie klaarliggen. De lijst van de in 1989 definitief toegezegde premies, met het totaal bedrag ervan per herwaarderingsgebied zal rechtstreeks aan het geachte lid worden bezorgd.

Gelet op de uitputting der kredieten is momenteel geen termijn voor de daadwerkelijke uitbetaling vast te stellen. Het is duidelijk dat deze termijn, zolang geen nieuwe kredieten beschikbaar komen, van maand tot maand vergroot.

Vraag nr. 38 van 30 november 1989 van de heer D. VERVAET

Wijziging van het gewestplan — BPA's en resultaten van de gemeentelijke richtnota's

Minister Beysen heeft destijds de gemeentelijke richtnota in verband met de gewestplannen laten circuleren. De gemeenten werden gevraagd het gewestplan te evalueren en eventueel aanvullingen en aanpassingen te formuleren. De einddatum waarop de richtnota moest zijn beantwoord, is ruim verstreken. We hebben evenwel nog steeds geen resultaten gezien.

Ook BPA's worden veelal gebruikt om bestemmingswijzigingen van het gewestplan te bekomen. Volgens het Regeerakkoord dient de goedkeuring van een BPA door de voltallige Executieve te worden verleend. Er zijn de laatste tijd evenwel weinig BPA's op de agenda van de Executieve verschenen.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister een overzicht geven van de resultaten van de gemeentelijke richtnota met betrekking tot gewestplanwijzigingen, dit voor elk gewestplan afzonderlijk?
2. Hoeveel aanvragen om nieuwe BPA's zijn bekend bij de diensten van het Kabinet van de Minister?
3. In welke mate sluiten ze aan bij of wijken ze af van de bestaande gewestplannen, ook dit voor elk gewestplan afzonderlijk?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Ingevolge het ministerieel rondschrĳven van 30 juni 1988, 20 december 1988 en een laatste herinnerings-schrĳven van 8 november 1989, werd door het grootste deel van de gemeenten in Vlaanderen een gemeentelijke richtnota ingestuurd. Deze richtnota's zijn momenteel in onderzoek binnen mijn Administratie. Het is dan ook nog niet mogelijk een overzicht te geven van de gedetailleerde resultaten per gewestplan.
2. In antwoord op zijn vragen naar het aantal nieuwe BPA's en de mate waarin zij van de bestaande gewestplannen afwĳken per gewestplan, moet ik het geachte lid mededelen dat er geen statistische gegevens dienaangaande worden bijgehouden en dat het geven van statistische inlichtingen niet binnen de gebruikelijke procedure van vraag en antwoord valt.

Vraag nr. 40
van 1 december 1989
van de heer J. LOONES

Stedebouwwet van 29 maart 1962 — Toestand van de planning

Op een architectensymposium te Leuven werd, in naam van de geachte Minister, een balans opgemaakt van de planningstoestand in Vlaanderen, na de stedebouwwet van 29 maart 1962.

De toestand lijkt nogal bedroevend : APA's blijken nagenoeg onbestaande, terwijl BPA's nog slechts opgemaakt worden om te kunnen afwĳken van gewestplannen...

Daarnaast komt de geachte Minister tot de bevinding dat voor wat betreft de 25 bestaande gewestplannen, die gemiddeld 12 jaar oud zijn, de wil, de middelen en de passende administratieve structuren voor eigentijdse plansystemen niet voorhanden zijn.

Als beleidsprincipe zou door de Minister zijn vooropgesteld dat de gewestplannen globaal niet worden herzien.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Kan hij de bevindingen, hierboven zeer kort weergegeven, bevestigen ?
- Wat gebeurt er thans met de gemeentelijke richtnota's, opgesteld na het ministerieel rondschrĳven ?
- Kan er van het gewestplan worden afgeweken voor die gemeenten waar de richtnota zelfs niet werd overgemaakt ?
- Kan de geachte Minister opgeven welke kustgemeenten op welke datum een richtnota hebben ingediend ?
- Kan voor deze kustgemeenten worden vermeld welke de voorgestelde wijzigingen van groenzone naar bouwzone zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het is juist dat de gewestplannen niet globaal zullen herzien worden maar partieel in functie van de specifieke ruimtelijke problematiek van het gewest. Daarnaast zullen in de toekomst en mede in het kader van de reorganisatie van de Administratie van het Vlaamse Gewest middelen en structuren moeten voorzien worden die de uitbouw van een ruimtelijk beleidsplan-Vlaanderen mogelijk maken. Ook in dit kader dient gestreefd naar een herwaardering van het BPA waardoor dit geen afwĳkingsplan wordt, maar een uitvoeringsinstrument in het kader van de gemeentelijke beleidsnota.
2. Door de meeste gemeenten in Vlaanderen werd, in antwoord op het ministerieel rondschrĳven een richtnota ingestuurd. Deze richtnota's zijn momenteel in onderzoek binnen mijn Administratie.
3. Ter aanvulling van dit ministerieel rondschrĳven van 30 juni 1988 en 20 december 1988 werd op 8 november 1989 aan de gemeenten die tot dan nog geen richtnota instuurden, als uiterste datum 1 december 1989 gesteld. In dit schrĳven werd erop gewezen dat voor de gemeenten die geen richtnota indienen, bij het verdere onderzoek door mijn diensten, zal uitgegaan worden van de veronderstelling dat zich in de gemeenten geen ruimtelijke problemen en behoeften stellen in relatie tot de huidige gewestplannen. Voor de gemeenten, die geen richtnota instuurden, blijven de wettelijke voorzieningen om met een BPA „desnoods” af te wĳken, nog steeds van kracht.
4. Door de kustgemeenten werden richtnota's ingediend op volgende data :

Knokke-Heist	22.12.88 en 30.06.89
Brugge	02.11.89
Blankenberge	07.07.89
De Haan	31.05.89
Bredene	30.11.89
Oostende	31.07.89
Middelkerke	20.11.89
Nieuwpoort	30.11.89
Koksijde	16.12.88 en 22.06.89
De Panne	23.05.89
5. Gezien deze richtnota's momenteel nog in een eerste fase van onderzoek zijn, is het nog niet mogelijk gedetailleerde informatie i.v.m. de voorgestelde wijzigingen te vermelden.

Vraag nr. 44
van 7 december 1989
van de heer A. SCHELLENS

's Hertogenmolens te Aarschot — Restauratiewerken en bestemming

Toen op 11 oktober 1986 een gedeelte van de achtergevel van 's Hertogenmolens instortte, leek het er naar dat dit het einde zou betekenen van dit Aarschots monument.

Op mijn parlementaire vraag nr. 53 van 30 december 1986 antwoordde de toenmalige Minister van Openbare Werken dat de restauratiewerken onverwijld zouden worden verder gezet. De openbare aanbesteding van

de eerste fase was voorzien onmiddellijk na het bouwverlof van 1987. Tot op heden echter blijft het unieke monument er verwaarloosd bijstaan en dreigt er werkelijk instortingsgevaar.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. welke beslissing er genomen is in verband met de uit te voeren restauratiewerken in overleg met zijn collega Staatssecretaris J. Dupré ;
2. in welk stadium het aanbestedingsdossier zich bevindt en welke termijn van uitvoering wordt nagestreefd ;
3. welke de juiste bestemming is die aan de 's Hertogenmolens zal toegekend worden en wie verantwoordelijk is voor het beheer ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de 's Hertogenmolens te Aarschot als monument beschermd werden bij besluit van 11 september 1986.

Voor zover mij bekend werd de eigendom ervan nog niet van de Staat aan het Vlaamse Gewest overgedragen. Mijn diensten werden niet betrokken bij de restauratiewerken.

Vraag nr. 48 van 14 december 1989 van de heer A. DE BEUL

Geplande pijpleiding te Wommelgem — Bouwvergunning voor nieuw tracé

Op 18 december 1989 werd door de AROL aan de NV Nationale Pijpleidingen een bouwvergunning verleend voor een leiding die, op het grondgebied van de gemeente Wommelgem, dwars door het golfterrein van Ternesse loopt.

Vanuit bepaalde kringen wordt nu aangedrongen op een meer noordwaarts gelegen tracé, teneinde te voorkomen dat een aantal „holes” gedurende enkele maanden onbespeelbaar zouden zijn.

Het meer noordelijke tracé zou echter twee bospartijen schenden. Daarom dringen natuurbeschermers aan op het behoud van het oorspronkelijk vergunde tracé.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat dit gewijzigde tracé een nieuwe bouwvergunning noodzakelijk maakt, waaraan essentieel een milieueffectrapport dient verbonden te worden, aangezien het om een pijpleiding gaat die doorheen een natuurgebied loopt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede-

delen dat er inderdaad op 18 september 1989 een bouwvergunning werd afgeleverd voor een gasvervoering.

Op 29 september 1989 werd een tracéwijziging aangevraagd op het grondgebied van Wijnegem en Wommelgem.

Na een bezoek ter plaatse op 18 december 1989 met vertegenwoordigers van de twee gemeentebesturen, golfuitbater, natuurverenigingen, mijn Administratie en andere betrokken instanties, werd een nieuw tracé uitgestippeld waarbij de twee bospartijen maximaal gevrijwaard werden.

Deze aanvraag is thans in behandeling, de vorige aanvraag werd ingetrokken.

Gelet op het feit dat het hier gaat om een nieuwe bouwvergunning is hiervoor een milieueffectrapport vereist.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 10 van 20 november 1989 van de heer H. CANDRIES

Erkende diensten van gezin- en bejaardenhulp — Werking

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot de werking van de erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp het volgende mededelen ?

1. Voor de erkende privé-diensten :
 - a) een nominatieve identificatielijst van de erkende diensten ;
 - b) per erkende dienst : het toegekende contingent gesubsidieerde uren, met het overeenstemmend personeelseffectief, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijds-equivalenten ;
 - c) per erkende dienst : het aantal personeelsleden toegekend in het stelsel van het Interdepartementaal Begrotingsfonds, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijds-equivalenten ;
2. Voor de erkende openbare diensten :

dezelfde informatie als onder 1 a), b) en c).

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, zal aan het geachte lid persoonlijk worden geantwoord.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 36
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK**

Afvalstoffenbeleid — Onderzoeksprojecten in voorbereiding i. v. m. verwerking van afvalstoffen

Op het ogenblik is er een demonstratieproject in voorbereiding voor de verwerking van kunststofafvalstoffen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat de exacte doelstelling van het project is ;
2. over welke specifieke kunststofafvalstoffen het hier gaat ;
3. door wie en voor welke sectoren het project wordt voorbereid ;
4. of er nog andere projecten voor de verwerking van afvalstoffen in voorbereiding zijn.

Antwoord

1. Vermoedelijk is het project waar de vraag betrekking op heeft de in oprichting zijnde NV EKOL door de NV Kempense Steenkoolmijnen, de NV Eurobox Container Belgium, de NV Limburgse Vinyl Maatschappij en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. Overeenkomstig de statuten heeft de vennootschap tot doel :

- het recycleren van kunststoffen en kunststofafval ;
- het produceren en commercialiseren van halfabrikaten en eindproducten, al dan niet mits samenvoeging met andere grondstoffen of materialen ;
- het commercialiseren of anderzins valoriseren van de tekeningen, modellen, design en andere immatriële producten samenhangend met deze activiteiten ;
- het commercialiseren van de machines en de industriële know-how voortvloeiend uit deze activiteiten.

2. De materialen welke de in oprichting zijnde vennootschap vooral beoogt te verwerken zijn een mengeling van kunststoffenafval (o.a. van huishoudelijke oorsprong), dus de zogenaamde heterogene stromen.

Andere projecten die opgezet zijn hebben betrekking op de selectieve inzameling van de bedoelde heterogene of gescheiden kunststoffenafval. Deze projecten, door de OVAM opgezet, zijn de volgende :

- inzameling plastic flessen via wijkcontainerparken ;
- inzameling heterogene kunststofafval huis aan huis te Hasselt ;
- inzameling plastic flessen (gesorteerd PVC, PET en PE) in containerparken (in samenwerking met de VZW VIAC).

**Vraag nr. 38
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK**

Afvalstoffenbeleid — Wetenschappelijk onderzoek inzake voorkoming van afvalstoffen

De bedrijven die technologieën gebruiken waarbij afvalstoffen als residu ontstaan, kunnen proberen via processturing of -aanpassing de hoeveelheid geproduceerde afvalstoffen te reduceren.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Is er in de onderscheiden sectoren van de industrie reeds onderzoek verricht naar de hoeveelheid en soorten van recupereerbare afvalstoffen ?
2. Zijn er richtlijnen uitgevaardigd of in voorbereiding om de bedrijven te verplichten hun afvalproducten te beperken en te hergebruiken ?
3. Zijn er reeds maatregelen getroffen om de bedrijven aan te moedigen om over te schakelen naar propere technologieën ?

Antwoord

Er moet vooreerst een onderscheid gemaakt worden tussen het voorkomen van de productie van afvalstoffen en het hergebruik van geproduceerde afvalstoffen.

Mijn prioriteit bestaat erin de productie van afvalstoffen te voorkomen. Dit noemt men brongericht beleid. Volgens een recent gepubliceerd OESO-rapport over „economische instrumenten voor de bescherming van het leefmilieu” blijkt dat heffingen of belastingen op water, lucht en afval effect hebben wanneer ze voldoende hoog zijn. Dit beleid inzake heffingen voer ik uit. Wetgeving heeft veel minder impact op voorkomingsbeleid dan het duur maken van afvalstoffenproductie.

Inzake hergebruik wordt qua milieuheffingen een vrijstelling toegepast, wat impliciet neerkomt op een aansporing tot scheiding aan de bron teneinde bepaalde afvalstoffen in het recyclagecircuit te draineren.

Tenslotte kan het stimuleren van „schone technologieën” bestaan uit zowel het financieel bestraffen van „niet-schone technologieën” via de milieuheffing op de gevolgen qua productie, evenals uit het financieel ondersteunen van investeringen voor schone technologieën. Dit laatste ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister voor Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 57
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Klein chemisch afval — Selectieve inzameling

In het huisvuil zit een hoeveelheid chemisch afval, zoals cosmeticaproducten en verfresten. Deze producten worden beter selectief ingezameld via de haal- of brengmethode.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wat zijn de resultaten van respectievelijk de brengen haalmethode ?
2. In welke gemeenten wordt er reeds klein chemisch afval ingezameld ?
3. Wordt deze actie uitgebreid voor het gehele Gewest ?

Antwoord

1. Op 1 februari 1989 is men in 11 gemeenten een pilootproject gestart met een mobiel ophaalsysteem. Uit de voorlopige gegevens blijkt dat de hoeveelheid klein chemisch afval $\pm 0,056$ kg per inwoner bedraagt. Voor de brengmethode bedraagt de hoeveelheid klein chemisch afval $\pm 0,300$ kg per inwoner. De respons van de brengmethode is zeer hoog en dit goede resultaat is vooral te wijten aan de intensieve voorlichtingscampagne over het containerparksysteem.
2. In drie gemeenten, namelijk Beveren (± 41.000 inwoners), Schelle (± 7.000 inwoners) en Beerse (± 24.000 inwoners), is men gestart met het pilootproject om via de containerparken klein chemisch afval in te zamelen. In elf gemeenten is de brengmethode van toepassing, namelijk Dendermonde, Halle, Harrelbeke, Lochristi, Mechelen, Merelbeke, Ninove, Sint-Katelijne-Waver, Sint-Truiden, Tienen en Tongeren waarmee men ± 375.000 inwoners bereikt.
3. Het selectief inzamelen van klein chemisch afval, afkomstig uit huishoudens, betekent een directe ontlasting van ons leefmilieu. Teneinde de huishoudelijke afval te reinigen van gevaarlijke afvalstoffen dient er een selectief ophaalsysteem verwezenlijkt te worden. De resultaten van het pilootproject zullen een goede basis vormen om de ophaling van klein chemisch afval uit de huishoudens in Vlaanderen te veralgemenen. De gemeenten en intercommunales zullen gevraagd worden om klein chemisch afval in te zamelen waardoor dit afval niet terecht komt tussen het huishoudelijk afval.

Vraag nr. 58
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Kunststoffen — Aparte inzameling

De analyse van de samenstelling van huishoudelijke afvalstoffen wijst uit dat er voor ongeveer 8 ten hon-

derd kunststoffen inzitten. Deze kunststoffen kunnen vaak hergebruikt worden als secundaire grondstof.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Zijn er resultaten bekend over de aparte inzameling van kunststoffen ?
2. Wat gebeurt er verder met de ingezamelde kunststoffen ?
3. In welke gemeenten zijn er containers voor deze kunststoffen en waar worden deze materialen huis-aan-huis opgehaald ?

Antwoord

1. Aparte inzameling kunststoffen

a. via de wijkcontainerparken in Leuven

Gedurende 1 jaar zijn in de wijkcontainerparken ± 1.700 m³ plastic flessen ingezameld wat overeenstemt met 52 ton en dit voor een 100.000 inwoners.

b. via de containerparken

In samenwerking met het Informatiecentrum over Plasticsverpakkingen voor Voedingswaren (VIAC) is OVAM in tien containerparken gestart met de inzameling van kunststofflessen. De flessen worden gesorteerd in drie materiaalstromen :

- polyethyleen tereftalaat (PET)
- gehalogeneerde polymeren (PVC)
- polyolefinen (PE)

Het project is officieel van start gegaan op 1 juni 1989. Omgerekend naar jaarbasis wordt er in de kleinere gemeenten $\pm 1,2$ kg of 30 flessen ingezameld. In stedelijke gebieden wordt er voorlopig 100 gram per inwoner genoteerd.

2. De drie soorten ingezamelde kunststoffen worden verwerkt :
 - de PVC door een recyclage bedrijf uit België
 - de PET door een Nederlands bedrijf
 - de PE door een recyclagebedrijf uit België dat in samenwerking met een producent van polyolefinen.
3. In Antwerpen (3 x), Evergem, Halen, Herk-de-Stad, Nieuwerkerken, Sint-Truiden, Westerlo en Zedelgem zijn er containers voor deze kunststoffen. De kunststofflessen worden gesorteerd in PET, PVC en PE. Per containerpark zijn er drie traliewerkcontainers voorzien. In de stad Hasselt is er om de veertien dagen een afzonderlijke ophaling van het plastic. Het betreft de huis-aan-huisophaling bij 3.700 gezinnen.

Vraag nr. 59
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Gescheiden ophaalmethode — Lopende en toekomstige projecten

De afvalberg blijft maar groter worden. De laatste

jaren werd er al veel aandacht besteed aan het selectief inzamelen van huisvuil via containerparken, om zo het hergebruik te bevorderen. Deze brengmethode is echter niet voldoende en er zou meer aandacht moeten besteed worden aan de ophaalmethode. Naar verluidt zou er een project opgestart zijn voor een gescheiden ophaalmethode.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Waar loopt dit project ?
2. Wat is het succes van deze inzameling, welke producten worden er ingezameld en wat zijn de verschillende ophalingspercentages ?
3. Zijn er maatregelen genomen om dit systeem van gescheiden ophaling uit te breiden ?

Antwoord

1. Het project loopt in de gemeente Diepenbeek (provincie Limburg).
2. Uit een evaluatie van de eerste drie maanden van de gescheiden inzamelingsproef blijkt dat deze succesvol verloopt. De meeste inwoners van het proefgebied — de wijken Lutselus en Rozendaal, 1.216 aansluitingen — werken enthousiast mee. Er wordt ook een toename van het aangeboden huisvuil geconstateerd.

De proefneming houdt een gecombineerd **inzamelsysteem** in van huisvuilzakken ten behoeve van de „droge fractie” en van minicontainers voor de composteerbare „natte” fractie. De inzamelfrequentie is tweewekelijks waarbij in de ene week de organische fractie en in de andere week de droge fractie wordt ingezameld.

Er wordt eveneens kleine chemisch afval (KCA) ingezameld via een aan de inwoners ter beschikking gestelde **minibox**. Dit wordt om de drie maanden ingezameld. Het glas en papier wordt ingezameld via wijkcontainers. Het is evident dat na drie maanden nog geen eendoordeel kan gegeven worden maar men kan in ieder geval spreken van een geslaagde start.

De composteerbare fractie maakt 63 % uit van het totale afvalaanbod. De droge fractie ongeveer 37 % van het afvalaanbod. De recuperatievoet voor glas en papier in het proefgebied is gestegen naar 80 % .

De respons in het proefgebied ligt rond de 85 %. Vergelijkbare projecten in het buitenland geven een respons van 50 % à 60 % .

3. Voor de uitbreiding van de gescheiden inzameling bestaat niet één enkel scenario maar zijn verschillende combinaties mogelijk. De volgende zaken moeten evenwel duidelijk zijn :
 - de gescheiden huis-aan-huis inzameling moet worden ingevoerd en veralgemeend ;
 - de GFT fractie dient apart te worden ingezameld en voorafgegaan door een marktonderzoek voor de afzet van goede compost ;

- glas- en papierophaling moet worden veralgemeend en veel intenser worden toegepast ;
- sorteerinstallaties ten behoeve van het sorteren en afzet van droge materialen moeten worden gebouwd ;
- KCA-inzameling moet overal worden ingevoerd ;
- iedere gemeente zou een containerpark in exploitatie dienen te hebben.

**Vraag nr. 61
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK**

Recuperatie uit huisvuil — Aard van de materialen, resultaten en aanmoedigingsmaatregelen

Naar verluidt zou 10 ten honderd van de totale huisvuilproductie in Vlaanderen gerecupereerd worden,

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke materialen worden uit het huisvuil gerecupereerd ?
2. Wat zijn de respectieve recuperatievoeten van deze materialen ?
3. Heeft hij reeds maatregelen genomen om de recuperatie uit huisvuil aan te moedigen en daardoor te verhogen ; 50 ten honderd van het huisvuil is immers recupereerbaar ?

Antwoord

1. De meest voorkomende materialen uit het huisvuil die gerecupereerd worden zijn :

glas — papier en karton — groenafval — metalen — kunststof — bouw- en sloopafval — klein chemisch afval — textiel — motorolie — geneesmiddelen — kwik- en zilverbatterijtjes — kroonkurken — autobanden — autobatterijen.

2. Recuperatievoeten :

glas	30 %
oud papier	9 %
groenafval	20 %
metalen (kroonkurken inbegrepen)	27 %
kunststof	0,2 %
bouw- en sloopafval	10 %
klein chemisch afval	4 %
textiel	25 %
motorolie	13 %
geneesmiddelen	33 %
kwik- en zilverbatterijen	15 %
autobanden	0,6 %
autobatterijen	6 %

3. Om de recuperatie uit het huisvuil te verhogen wordt de gescheiden inzamelingsmethode aangemoedigd zoals ik reeds heb vermeld in mijn antwoord op vraag nr. 61 van het geachte lid.

Tegen het jaar 2000 worden daartoe de volgende recuperatievoeten beoogd : 30 % tegen 1995 en 60 % tegen 2000. Het is later aan de hand van lopende projecten dat wij in staat zijn deze opties naar de toekomst te nemen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 20
van 30 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Adviesraden met mediabevoegdheid — Stand van zaken

Het principe van de voorafgaande inspraak in de culturele sector van gebruikers, representatieve verenigingen en/of deskundigen staat als decretaire voorwaarde verwoord in het Cultuurpactdecreet. Die inspraak wordt in vele gevallen georganiseerd onder de vorm van een adviesraad, met een mandaat en samenstelling die enerzijds sterk van elkaar kunnen verschillen en bevoegdheden die anderzijds mekaar durven overlappen.

In de voorbije jaren was de mediasector kennelijk een geprivilegeerd domein voor de oprichting van adviesorganen van uiteenlopende aard : de Raad van Niet-Openbare Radio's, de Mediaraad, daarbinnen het Comité van Experts, de Geschillenraad, de Raad voor Handelspubliciteit en nog eventuele andere. De Adviesraad voor Kijkers en Luisteraars waarvan het Cultuurpactdecreet al expliciet melding maakt, en die tevens is voorzien in het BRT-decreet, is daarentegen nog steeds niet opgericht.

Graag kreeg ik van de geachte Minister duidelijkheid en toelichting over al de adviesraden met een (deel)bevoegdheid inzake media die onder de Vlaamse Gemeenschap (Gemeenschapsministerie van Cultuur) ressorteren. Voor elk van deze organen wens ik te vernemen :

- welke hun respectieve bevoegdheden zijn ;
- hoe de samenstelling er op dit ogenblik — feitelijk — uitziet ;
- op welke manier aan de bepalingen inzake vertegenwoordiging en inzake het Cultuurpact werd tegemoetgekomen ;
- op welke manier voor de Mediaraad aan de bepaling inzake de vertegenwoordiging van beide geslachten wordt tegemoet gekomen ;
- om welke redenen welke bij decreet voorziene raden met mediabevoegdheden op dit ogenblik nog niet opgericht of operationeel zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, vindt het geacht lid hierna de gevraagde gegevens.

1. Raad van Niet-Openbare Radio's

- 1.1. De Raad heeft tot taak de Vlaamse Executieve te adviseren i.v.m. de erkenning, de intrekking of schorsing en de organisatie van de niet-openbare radio's.

- 1.2. Feitelijke samenstelling wordt rechtstreeks aan het lid overgezonden.

- 1.3. Voor de toepassing van het Cultuurpact dient er rekening mee worden gehouden dat de helft van de leden wordt benoemd op voordracht van de niet-openbare radio's, na raadpleging van hun representatieve organisaties. Voor de rechtstreeks door de Vlaamse Executieve te benoemen leden werden de bepalingen van het Cultuurpact nageleefd.

2. Vlaamse Mediaraad.

- 2.1. De Vlaamse Mediaraad heeft als opdracht op verzoek van de Vlaamse Executieve, van de Vlaamse Raad of op eigen initiatief advies uit te brengen over alle aangelegenheden die het mediabeleid betreffen. Artikel 3 van het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad bepaalt verder dat tot de bevoegdheidsfeer van de Mediaraad de volgende sectoren behoren : de radio-omroep en de televisie, de schrijvende pers en alle andere communicatie- en informatie-middelen.

- 2.2. Feitelijke samenstelling : wordt rechtstreeks aan het lid overgezonden.

- 2.3. De Algemene Vergadering van de Mediaraad bestaat uit afgevaardigden van verenigingen en instellingen van de mediasector (cfr. besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 30 juli 1985 houdende samenstelling van de Algemene Vergadering van de Mediaraad), uit personen die zitting hebben wegens hun deskundigheid inzake media en uit personen die de gebruikers vertegenwoordigen.

Het Comité van Experts wordt benoemd uit leden van wetenschappelijke, studie- en onderzoekscentra.

Niet meer dan twee derde van de leden mag van hetzelfde geslacht zijn.

- 2.4. Op dit ogenblik is een aantal leden van de Mediaraad ontslagnemend. De toepassing van de cultuurpactwetgeving in combinatie met de sub punt 2.3 vermelde bepalingen zorgen voor een vrij ingewikkelde procedure om tot een individuele vervanging van leden over te gaan.

3. Geschillenraad voor Niet-Openbare Televisieverenigingen

3. De Geschillenraad doet uitspraak over individuele betwistingen gerezen naar aanleiding van de toepassing van artikel 9, § 2 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen.

Artikel 9, § 2 van het bovenvermelde decreet

stelt : „In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd. De programma-opbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische of filosofische strekkingen. De informatieve programma's worden verzorgd in een geest van strikte onpartijdigheid en volgens de regels van de journalistieke plichtenleer, met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid.”

- 3.2. Feitelijke samenstelling : wordt rechtstreeks aan het lid overgezonden.
- 3.3. De samenstelling van de Geschillenraad is in overeenstemming met de bepalingen van de Cultuurpactwetgeving.
- 3.4. Ik wil hierbij doen opmerken dat ik steeds de grootste onafhankelijkheid voor de Geschillenraad heb gepleit. Het vernoemd decreet van 28 januari 1987 bepaalt dat de Geschillenraad zelf zijn regelen inzake procedure en werking vastlegt en dat de kredieten bij wijze van dotatie door de Vlaamse Raad ter beschikking wordt gesteld. Voor meer bijzonderheden m.b.t. de werking en de samenstelling van de Geschillenraad verwijs ik naar artikel 14 van het bovenvermelde decreet.
4. Raad voor Handelspubliciteit op Radio en Televisie
- 4.1. De Raad heeft tot taak :
- een code voor de handelspubliciteit op radio en televisie voor te stellen.
 - ervoor te zorgen dat de voorschriften inzake handelspubliciteit worden nagekomen.
 - advies te verlenen met betrekking tot de handelspubliciteit op radio en televisie.
- 4.2. Feitelijke samenstelling : wordt rechtstreeks aan het lid overgezonden.
- 4.3. De samenstelling van de Raad voor Handelspubliciteit op Radio en Televisie is in overeenstemming met de bepalingen van de cultuurpactwetgeving.
- 4.4. De samenstelling en de werking van de Raad voor Handelspubliciteit op Radio en Televisie worden geregeld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1989, gewijzigd bij besluit van 6 december 1989. In eerste instantie wordt een voorstel van code voorbereid.
5. De Adviesraad voor Kijkers en Luisteraars bij de BRT
- 5.1. Deze Adviesraad heeft tot taak de Raad van Beheer van de BRT te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de Minister of door de Raad van Beheer. Artikel 15, § 1 van het BRT decreet dd. 28 december 1987 bepaalt dat de benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, 2^e alinea van de Cultuurpactwetgeving.
- 5.2. Bij een aan de Raad van State voorgelegd ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende

samenstelling van de Adviesraad voor Kijkers en Luisteraars en de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent heeft de Raad van State als advies gegeven dat het voorbarig was een besluit ter zake vast te stellen zolang de regels inzake erkenning niet zijn vastgesteld.

Deze regels moeten bij decreet worden vastgesteld, dat decreet moet een geheel van criteria bepalen en een erkenning kan niet worden geweigerd op grond van één enkel van deze criteria, meer bepaald niet op grond van het aantal leden of aangeslotenen.

Vraag nr. 21
van 1 december 1989
van de heer J. VALKENIERS

Franse Revolutie in Vlaanderen — Restitutie van kunstschaten

Wie de St.-Pauluskerk en O.-L.-Vrouwekerk te Antwerpen bezoekt, wordt verteld dat grote verwoestingen aangericht werden en dat talrijke kunstschaten ofwel vernield ofwel gestolen werden door de benden van de Franse Revolutie.

Dit gebeurde ook in de St.-Pieterskerk te Leuven en een beetje overal in Vlaanderen.

Vermits de huidige Regering van Frankrijk zoveel vlijt aan de dag legt om de Rechten van de Mens te verdedigen is misschien wel het gepaste ogenblik aangekomen om de terugkeer van de kunstschaten te eisen.

Een zagezegde „Etat de Droit” moet het gestolen goed kunnen teruggeven. Dit gebaar zou de beweringen van staatslieden, die de cultuur van Europa verdedigen met mooie woorden, geloofwaardig maken.

Welk initiatief heeft de geachte Minister hieromtrent reeds genomen en welke resultaten heeft hij bereikt ?

Antwoord

Genomen initiatieven : geen
 Bekomen resultaten : geen

Vraag nr. 22
van 8 december 1989
van de heer J. DE BREMAEKER

Culturele akkoorden — Beleidslijn

De Vlaamse Gemeenschap heeft momenteel 45 culturele akkoorden gesloten met vreemde Staten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister me meedelen of er een bepaalde beleidslijn ligt in het sluiten van deze culturele akkoorden en zo ja welke de kenmerken van deze beleidslijn zijn ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse

Executieve, zijn de leden van de Executieve, elk wat hem betreft bevoegd voor de inhoudelijke aspecten van de externe betrekkingen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve, tevens bevoegd voor de Externe Betrekkingen, staat in voor de coördinatie van het buitenlands beleid van de Vlaamse Gemeenschap.

Een beslissing omtrent het al dan niet afsluiten van een cultureel akkoord wordt genomen door de Vlaamse Executieve, na voorafgaandelijke bespreking in het Ministerieel Comité voor Externe Betrekkingen.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 22
van 20 november 1989
van de heer A. LARIDON

Officieel lager onderwijs — Vermelding op het rapport van de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer

Er stelt zich een probleem in verband met de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer, wat betreft de gedrukte vermelding van de namen van deze vakken op het rapport. Op bepaalde rapporten is de vermelding „catechese” aangebracht. Waarschijnlijk wordt hiermede de cursus rooms-katholieke godsdienst bedoeld. Voor de anders-gelovigen of voor de leerlingen die niet-confessionele zedenleer volgen, wordt in het beste geval het woord „catechese” doorgehaald en vervangen door een handgeschreven vermelding van de benaming van de gevolgde cursus. Andere scholen laten enkel het woord „godsdienst” op het rapport drukken. Ook dit schept problemen en geeft aanleiding tot discriminatie van de leerlingen die niet-confessionele zedenleer volgen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de benaming „catechese” op het rapport in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen ter zake ? Op welke wijze moeten volgens de Minister de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer in het officieel gesubsidieerd lager onderwijs vermeld worden op het leerlingenrapport ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving bepaalt dat in het officieel lager onderwijs het lesrooster per week ten minste twee uren godsdienst/twee uren zedenleer omvat.

Onder „godsdienstonderricht” wordt verstaan het onderricht in de katholieke, protestantse, israëlische, orthodoxe of islamitische godsdienst en in de op die godsdienst berustende zedenleer. Onder onderricht in de „zedenleer” wordt verstaan het onderricht in de niet-confessionele zedenleer.

De ministeriële omzendbrief van 8 september 1961, gericht aan de directies van de rijksscholen, vermeldt o.m. dat geen enkel document, dat voor het publiek of voor derden bestemd is (palmars, diploma, studiegetuigschrift) mag vermelden welke cursus de leerling gevolgd heeft, en dat derhalve in alle omstandigheden de formule „godsdienst of zedenleer” moet worden gebruikt. Aangezien het leerlingenrapport niet voor het publiek of voor derden bestemd is, maar ten behoeve van de ouders wordt uitgereikt om hun toe te laten de vorderingen van hun kind te volgen, is er geen bezwaar tegen dat hier de benaming van de werkelijk gevolgde cursus (niet-confessionele zedenleer, katholieke, protestantse, israëlische, orthodoxe of islamitische godsdienst) wordt vermeld.

De benaming „catechese” wordt in geen enkele wettelijke tekst vermeld. Mij zijn evenwel geen klachten bekend waaruit enige discriminatie of zelfs spraakverwarring zou kunnen worden afgeleid.

Vraag nr. 23
van 21 november 1989
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Leerplannen — Zwemmen als verplicht schoolvak

Zwemmen is in de observatiegraad van vele middelbare scholen een verplicht vak. Nadat de Gemeenschapsminister van Onderwijs de hem voorgelegde leerplannen heeft goedgekeurd, mag niemand er zich aan onttrekken.

Tal van islamitische kinderen, vooral meisjes, leggen thans een verklaring voor van de Islamitische Wereldliga (Moskee van Brussel) die „de totale of partiële naaktheid in seksgemengde groepen en zeker in de openbaarheid” verbiedt.

Op basis van deze verklaring weigeren zij de zwemlessen — en in sommige gevallen de turnlessen — te volgen.

Welk standpunt neemt de geachte Minister in ten opzichte van dit probleem ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het leervak „Lichamelijke Opvoeding” deel uitmaakt van het verplichte lessenpakket van de eerste twee leerjaren van het secundair onderwijs.

De goedkeuring van het lessenpakket gebeurt, op basis van een voorstel van de inrichtende overheid en na onderzoek van de aangeboden leerstof. Dit impliceert niet dat alle onderdelen die erin voorzien zijn minimaal geëist moeten worden. Het is best denkbaar dat een leerplan lichamelijke opvoeding wordt goedgekeurd, hoewel het „zwemmen” er niet in voorzien is.

Anderzijds veronderstelt de goedkeuring van een leerplan wel dat dit goedgekeurde leerplan effectief wordt gevolgd. Een wijziging ervan op basis van maatschappelijke en/of pedagogische overwegingen is mogelijk.

Ik wijs erop dat hoe dan ook het vak lichamelijke opvoeding dient gehandhaafd te worden.

Vraag nr. 25
van 21 november 1989
van de heer P. BREYNE

Gemeentescholen — Godsdienst en zedenleer

Ik zou de geachte Minister dank weten voor een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel gemeentescholen van de verschillende niveaus waren tijdens het schooljaar 1988-1989 op basis van de wettelijke norm ter zake, met name het diplomacriterium, te rangschikken als :
 - neutrale scholen ;
 - confessionele scholen ;
 - niet-klasseerbare scholen ?
2. Wat was tijdens hetzelfde schooljaar per studieniveau de respectieve leerlingen- en studentenpopulatie van ieder van de sub 1 vermelde categorieën van gemeentescholen ?
3. Hoeveel leerkrachten niet-confessionele zedenleer, respectievelijk godsdienst (in full-time equivalenten), waren per studieniveau tijdens hetzelfde schooljaar in ieder van de sub 1 vermelde categorieën van gemeentescholen tewerkgesteld ?
4. Steeds voor hetzelfde studiejaar en dezelfde scholen :
 - in hoeveel neutrale gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus godsdienst aan ;
 - in hoeveel confessionele gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus niet-confessionele zedenleer aan ;
 - in hoeveel niet-klasseerbare scholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus niet-confessionele zedenleer, respectievelijk de cursus godsdienst aan ?

Antwoord

De indeling in confessionele of niet-confessionele of niet-klasseerbare scholen is zeer moeilijk, omdat het diploma van de normaalschool (pedagogisch hoger onderwijs) of universiteit een doorslaggevend criterium is, maar dit is op zijn beurt moeilijk te bepalen. Dit is eigenlijk een vicieuze cirkel.

Onder dit voorbehoud heb ik de Inspectie en de Administratie belast met het opvragen van deze gegevens. De gevraagde inlichtingen zullen zo spoedig mogelijk aan het geachte lid worden verstrekt.

Vraag nr. 27
van 23 november 1989
van de heer A. LARIDON

Integrale Kwaliteitszorg in het Onderwijs — Aanwending van overheidsgeld

Ik verneem dat er sedert een drietal jaren aan het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg (VCK) jaarlijks een bedrag van ongeveer twaalf miljoen toegekend

wordt voor Integrale Kwaliteitszorg in' het Onderwijs (IKZ) in Vlaanderen.

Zou ik van de geachte Minister het volgende mogen vernemen ?

1. Is deze informatie juist ?
2. Zo ja, hoe worden de gelden verdeeld en wie beslist er over die verdeling ?
3. Is het bovendien juist dat er geen evenwichtige verdeling is van de gelden over de onderscheiden onderwijsnetten en dat het Vrij Katholiek Onderwijs ten zeerste bevoordeeld wordt ?
4. Waarom werd tot nu toe op universitair niveau alleen de UIA bij deze zaak betrokken ?
5. Hoe worden en werden die gelden aangewend ?

Antwoord

1. Op 18 november 1987 hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan een driejarig project „Integrale Kwaliteitszorg in het Onderwijs”.

Op gemeenschappelijk initiatief van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, werd aan het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg de opdracht gegeven de implementatie van Integrale Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming te bevorderen.

Ter uitvoering van de goedkeuring van dit driejarig project werd een eerste toelagebesluit ten bedrage van 11 .000.000 frank goedgekeurd door de Vlaamse Executieve. Daarbij lag het in de bedoeling om voor de twee volgende jaren eveneens een toelagebesluit voor eenzelfde bedrag goed te keuren uitgaande van een tussentijds rapport per 31 augustus en een kostenraming voor het volgend jaar vanwege het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg.

Een tweede toelagebesluit werd dan ook goedgekeurd op 12 oktober 1988. Het derde toelagebesluit werd op 20 december 1989 door de Executieve goedgekeurd.

2. Over de aanwending van de gelden wordt beslist door het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg, binnen de perken van de goedgekeurde begroting. Hierna volgt de actuele begroting.
 - a) Voor de bijscholing :
 - huur PC, bureelbenodigdheden, drukwerken, materiaalkosten, post en telefoon : 100.000 frank
 - ontwikkelingskosten cursussen en didactisch materiaal : 250.000 frank
 - honoraria : 2.500.000 frank
 - administratiekosten : 250.000 frank
 - b) Voor onderzoek :
 - logistiek, huur PC, bureelkosten, materiaalkosten : 350.000 frank
 - enquêtekosten en drukkosten : 350.000 frank
 - wedde onderzoekers : 3.000.000 frank
 - administratie : 600.000 frank

c) Coördinatie :	
— promotie en sensibilisering :	500.000 frank
— bureelkosten, materiaal- kosten :	100.000 frank
— weddekosten :	2.000.000 frank
voor de punten 1, 2 en 3	
— verplaatsing en congres- kosten :	1.000.000 frank
	<hr/>
	11.000.000 frank

3. In principe kan elke school die dat wenst beroep doen op de medewerking van het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg voor de implementatie van Integrale Kwaliteitszorg. Praktisch is de huidige situatie de volgende :
Vrij gesubsidieerd :	29
Gemeentelijk :	6
Provinciaal :	6
Rijksonderwijs :	4
4. In bijlage aan het toelagebesluit werd het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg gemachtigd om voor de uitvoering van de opdracht beroep te doen op derden. Hierbij werd noch beperkend, noch richtinggevend opgetreden. Omwille van de ter zake aanwezige deskundigheid heeft het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg zich beperkt tot de UIA.
5. Op deze vraag werd het antwoord onder punt 2 verstrekt.

Vraag nr. 29
van 27 november 1989
van de heer A. LARIDON

Leerlingenvervoer — Achterstallige facturen

Niettegenstaande de verklaring van de geachte Minister op 28 oktober 1989 in een telefoongesprek via de BRT waar hij verklaarde dat alle achterstallige facturen (1987 en 1988) aan de autobusuitbaters betaald werden, meen ik te weten dat er in de provinciale kernen nog voor tientallen miljoenen aan facturen voor prestaties voor 1988 liggen te wachten.

Zou ik mogen vernemen :

- of dit juist is ;
- over welke bedragen het hier gaat en wat de oorzaken zijn van deze non-betaling ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het gesprek met BRT-radio van 28 oktober laatstleden betrekking had op de achterstallige betalingen van vervoerprestaties 1988 in het kader van het zonaal leerlingenvervoer.

Er zijn inderdaad nog een aantal prestaties 1988 te betalen.

De bedragen zijn de volgende (toestand op 28.11.1989) :

schulden van het verleden :	38.699.000 frank
schulden van de Vlaamse Gemeenschap :	16.244.000 frank

Het gaat hier niet alleen om facturen van beroepsvoerders maar ook om schuldvorderingen voor begeleiding in het buitengewoon onderwijs, voor terugbetaling abonnementen openbaar vervoer, voor herstelling en energie rijksvoertuigen.

Oorzaken van laattijdige betaling zijn :

- ontoereikend krediet
- laattijdige overlegging van de schuldvordering.

Wat de lasten van het verleden betreft, werd aan de nationale Regering een bijkrediet van 30,7 miljoen frank (toestand op 25.05.1989) gevraagd om de schuldvorderingen ingediend vóór 1.1.1989 te betalen.

Het verschil is te wijten aan schuldvorderingen die na 25.05.1989 werden voorgelegd.

In afwachting van de begrotingsdeliberatie van de nationale Regering werden zeer recent, binnen de beschikbare middelen, passende maatregelen genomen die moeten toelaten de beroepsvervoerders voor hun geleverde prestaties te vergoeden.

Vraag nr. 32
van 4 december 1989
van mevrouw N. MAES

Technisch onderwijs — Problematiek werkplaatsleiders en werkmeesters

Door het KB van 12 januari 1966 kregen de werkplaatsleiders en de werkmeesters een wettelijke basis in het technisch onderwijs. Gedurende vele jaren wachten zij nog op een wettelijke monografie en op hun achterstallige wedde vanaf 1 september 1975. Over dit probleem werden reeds verschillende parlementaire vragen gesteld en nog meer brieven geschreven. Daarom zou ik de geachte "Minister het volgende willen vragen.

- Werd de monografie, opgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse werkplaatsleiders en werkmeesters, behandeld binnen zijn diensten ? Zo ja, welk gevolg werd hieraan gegeven ?
- Werden er reeds initiatieven genomen teneinde de achterstallige wedden te vereffenen ?
- Welke maatregelen werden er getroffen om de gepensioneerde werkmeesters en werkplaatsleiders te laten genieten van een juist berekend pensioen ?
- Werd er een streefdatum vastgesteld tegen wanneer deze problematiek opgelost moet zijn ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid de stand van zaken mee.

Op mijn verzoek werd aan de Hoge Raad voor het Technisch en Beroepssecundair Onderwijs gevraagd een advies uit te brengen met betrekking tot de problematiek van de „monografieën van de ambten van werk-

meester en werkplaatsleider in het secundair onderwijs met volledig leerplan". Dit advies, ingewacht vóór half februari 1990, kadert in de context van de onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties over de prestaties en de bezoldiging van het personeel van het secundair onderwijs.

In dit kader verwijs ik ook naar de vrij recente reglementering rond onderhavige materie, vastgelegd in het besluit van 20 september 1989 van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de voorwaarden voor het oprichten van betrekkingen van werkmeester en werkplaatsleider in het secundair onderwijs met volledig leerplan.

Tenslotte kan ik nog mededelen dat de werkmeesters en werkplaatsleiders met ingang van 1 september 1989 werden bezoldigd op basis van de weddeschalen voorzien in het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989. In toepassing van de vigerende reglementering zijn er bij mijn Administratie geen problemen gekend inzake achterstallige wedden.

Vraag nr. 35
van 12 december 1989
van de heer J. VALKENIERS

Geschiedenisonderricht — Aanpassing aan de huidige staatsstructuur

Nu het onderwijs gefederaliseerd is en aldus tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort, is de geachte Gemeenschapsminister niet van oordeel dat het vak geschiedenis, dat thans nog altijd uitsluitend op België afgestemd is, zou moeten aangepast worden aan de huidige structuur van het land en de geschiedenisleraars en -boeken ruime aandacht zouden moeten besteden aan Vlaanderen en de Vlaamse Beweging ?

Antwoord

Gelet op de ruime pedagogische autonomie die aan alle onderwijsnetten wordt toegekend, werd aan de netten informatie opgevraagd over het geschiedenisonderricht. Het is mij op heden uitsluitend mogelijk het geachte lid de toestand uiteen te zetten zoals die zich thans aftekent in het Gemeenschapssecundair onderwijs (voorheen : Rijkssecundair onderwijs), meer bepaald wat betreft de discipline „geschiedenis”. Ik zal niet nalaten het geachte lid de gegevens te bezorgen over de andere netten zodra ik deze in mijn bezit heb.

1. In het Gemeenschapsonderwijs komen leerinhouden als de staatshervorming, de geschiedenis van Vlaanderen en de Vlaamse Beweging in belangrijke mate aan bod.

— In het leerplan geschiedenis voor het zesde leerjaar van het algemeen en technisch secundair onderwijs, schrijft het leerprogramma onder de hoofding „Studie van de geschiedenis van hedendaags België” de behandeling voor van de thema's „de culturele emancipatie van Vlaanderen” en „van gecentraliseerde staat naar federale staat”.

— In het leerplan geschiedenis voor het derde leerjaar van het algemeen en technisch secundair onderwijs, worden de opeenvolgende historische maatschappijvormen behandeld. Dit leerprogramma wil een middel zijn om de socio-culturele identiteit van de Gemeenschap waartoe men behoort en die van de overige Gemeenschappen te achterhalen. De geschiedenis van onze gewesten wordt er op een gepaste wijze geïntegreerd in het Europese en internationale historische kader.

— In de leerplannen geschiedenis voor de tweede en de derde graad van het beroepssecundair onderwijs bieden de leerprogramma's onderwerpen aan waarin de bedoelde leerinhouden voorkomen.

2. Het tot op heden meest gebruikte geschiedenis-handboek voor het Gemeenschapsonderwijs (reeks JANUS), getuigt van een afdoende belangstelling voor het historische Vlaanderen en voor de Vlaamse Gemeenschap in de Belgische en internationale ruimte. Zo besteedt het deel voor het zesde leerjaar bijna 40 pagina's aan de Vlaamse Beweging, de communautaire problemen en de staatshervorming.

3. De pedagogische inspectie geschiedenis stelt d.m.v. bijscholingsactiviteiten en bijdragen in vaktijdschriften voldoende informatie- en actualiseringsmogelijkheden ter beschikking van de leerkrachten.

4. Diezelfde vakinspectie is zich terdege bewust van de belangrijkheid van de thematiek. In de individuele begeleiding van de leerkrachten ziet zij toe op een voldoening gevende uitwerking, o.a. door het controleren van de behandelde leerstof en, vooral, van de leerlingennota's.

5. Tijdens de progressieve invoering van de nieuwe structuur voor het secundair onderwijs (cfr. besluit van de Vlaamse Executieve van 5 april 1989), die tot aanpassing of wijziging van de bestaande leerplannen kan leiden in het Gemeenschapsonderwijs, zal de vakinspectie geschiedenis het belang van de Vlaamse component in de leerprogramma's blijven erkennen en op een gepaste wijze invullen.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 16
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 — Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan ge-

bruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten.. .)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 29 van 5 december 1989 van de heer J. LAVERGE

Traject Kortrijk- Westkust — A19 en alternatieve verbindingen

De jongste jaren is er aanhoudend erg veel protest gerezen tegen de volledige doortrekking van de A19 tussen Ieper en Veurne.

Er wordt mij nu gesignaleerd dat de A19 zou doorgetrokken worden tot in Veurne.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. Wordt de A19 doorgetrokken tot in Veurne ?
2. Welk tracé geniet hierbij de voorkeur ?
3. Zijn er alternatieve verbindingen voorzien voor het traject Kortrijk en Westkust ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Ik heb beslist de A19 niet door te trekken.
2. Op het gewestplan is een tracé voorzien dat zou worden gevolgd indien de A19 ooit zou worden doorgetrokken tot aan de A18 te Wulpen (Koksijde).
3. Er bestaat een voorstel voor een alternatieve verbinding welke vertrekt vanaf het huidig einde van de A19 te Ieper (kruispunt met de N38) welke voorbij Woesten richting Veurne) aansluit op de N8 Ieper-Veurne.

Vraag nr. 32 van 6 december 1989 van de heer A. SCHELLENS

Pilootproject Zone 30 te Rillaar — Uitvoeringstermijnen

Op vraag nr. 139 van 10 mei 1989 antwoordde de Gemeenschapsminister dat voor de werken van het pilootproject Zone 30 te Rillaar een aangepaste planning werd opgemaakt voor de uitvoering van de verschillende fasen. Dit pilootproject heeft de jongste maanden al heel wat moeilijkheden gebracht voor de middenstanders en de gewone burger. Volgens de verantwoordelijken van het Ministerie van Openbare Werken heeft de aannemer af te rekenen met onvoorziene problemen. De vordering van de werken verloopt tergend traag en een definitief schema werd nog niet opgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zijn de juiste uitvoeringstermijnen per fase voor de resterende uit te voeren werken ?
2. Welk is de einddatum voor de werken en wanneer zal de weg in de twee richtingen kunnen gebruikt worden ?

Antwoord

Ik heb de eer, het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De resterende uit te voeren werken omvatten :
 - a) het afwerken van de rechterzijde begin der werken (kant Aarschot) tot aan Molenstraat (rijweg, fietspad, parkeerplaatsen en aanhorigheden) ;

b) het afwerken van de rechterzijde vanaf **Kapelleke** tot einde der werken (kant Scherpenheuvel) (parkeerplaatsen + fietspad en aanhorigheden) ;

c) alle werken rond de kerk en in de dorpskom.

De verschillende fasen van deze werken zijn : voor a) en b) in januari, februari en maart 1990 (na de winterstop van de aannemer). De werken rond de kerk kunnen pas aangevat worden na beëindiging van de werken vermeld onder a) en b) en worden gepland vanaf maart 1990.

- 2 De einddatum der werken is nog niet gekend en is afhankelijk van de winterperiode en de regendagen, gezien er 230 werkdagen als uitvoeringstermijn voorzien zijn.

Tot op heden, 14 december 1989, zijn er 149 werkdagen uitgevoerd zodat de aannemer nog over 81 werkdagen beschikt.

De weg zal tijdens de winterperiode in twee richtingen opengesteld worden (dit zal gebeuren rond 20 december 1989), voorzien van de nodige verwittigingsborden.

Vraag nr. 33
van 7 december 1989
van de heer A. SCHELLENS

's Hertogenmolens te Aarschot — Restauratiewerken en bestemming

Toen op 11 oktober 1986 een gedeelte van de achtergevel van 's Hertogenmolens instortte, leek het er naar dat dit het einde zou betekenen van dit Aarschots monument.

Op mijn parlementaire vraag nr. 53 van 30 december 1986 antwoordde de toenmalige Minister van Openbare Werken dat de restauratiewerken onverwijld zouden worden verder gezet. De openbare aanbesteding van de eerste fase was voorzien onmiddellijk na het bouwverlof van 1987. Tot op heden echter blijft het unieke monument er verwaarloosd bijstaan en dreigt er werkelijk instortingsgevaar.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. welke beslissing er genomen is in verband met de uit te voeren restauratiewerken in overleg met zijn collega Staatssecretaris J. Dupré ;
2. in welk stadium het aanbestedingsdossier zich bevindt en welke termijn van uitvoering wordt nagestreefd ;
3. welke de juiste bestemming is die aan de 's Hertogenmolens zal toegekend worden en wie verantwoordelijk is voor het beheer ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid hetgeen volgt meedelen.

1. In overleg met de heer J. Dupré, Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen, belast met de Herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken, is er tot op heden nog geen enkele beslissing genomen. Wel heeft de Regie der Gebouwen op basis van een voorontwerp een voorlopige raming van de werken opgemaakt ten bedrage van 150.000.000 frank. Aangezien de Regie der Gebouwen ressorteert onder de centrale bevoegdheid van de heer Staatssecretaris, en het beheer van de 's Hertogenmolens, als aanhorigheid van de waterwegen, behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken en Verkeer, dient er tussen de Vlaamse Gemeenschap en de nationale Regering vooraleer de Regie der Gebouwen deze studie aanvangt, en indien deze samenwerking gewenst is, door beide partijen een overeenkomst te worden afgesloten.

2. Het dossier bevindt zich dus in de schetsfase. In samenwerking met alle betrokken partijen : de Regie der Gebouwen, de stad Aarschot, de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en medewerkers van mijn Kabinet, is begin 1990 hieromtrent een werkvergadering gepland.

3. De Demer, weliswaar een onbevaarbare waterloop, wordt beheerd door het Bestuur der Waterwegen, en valt dus onder mijn bevoegdheid. De juiste bestemming van deze gebouwen is nog niet bepaald. De verschillende reeds besproken mogelijkheden zijn :

- de waterbeheersingsfunctie in de middenzone van het complex.
- de huisvesting van de dienst van het „district-Demer van de Dienst der Zeeschelde”.
- museum met bijhorende vergader- en ontmoetingsfunctie en huishouderswoning.

Vraag nr. 34
van 7 december 1989
van de heer G. CARDOEN

Onteigening te Galmaarden — Stand van zaken

Om dringende redenen van verkeersveilige aard werd een drietal jaren geleden door Openbare Werken — Brabant, de procedure ingezet tot onteigening van 2 woningen gelegen langs de N 272 ter hoogte van het Marktplein — Hoogstraat te Galmaarden.

De gemeentelijke overheid en de lokale bevolking hechten hier enorm belang aan, temeer daar de lokale school in de onmiddellijke omgeving gelegen is.

Kan de geachte Minister mij mededelen hoever deze procedure gevorderd is en voor wanneer de effectieve afbraak voorzien is ?

Welke is de reden van de lange aansleep van deze zo noodzakelijke onteigening ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te laten geworden.

Aan het Aankoopcomité werd op 14 juli 1988 opdracht gegeven om 2 woningen ter hoogte van het Marktpllein — Hoogstraat te onteigenen voor afbraak.

Bij de onderhandelingen stelde het Comité moeilijkheden vast van sociale aard.

De Dienst Wegen Vlaams Brabant heeft dit in september 1989 medegedeeld aan het Gemeentebestuur van Galmaarden.

Uit mondelinge contacten werd vernomen dat men vanuit het Gemeentebestuur dit probleem tracht op te lossen door de eerst vrijgekomen sociale woning ter beschikking te stellen.

Op basis van dit nieuw element zal het Comité eerst-daags de onteigening doorvoeren.

De woningen zullen afgebroken worden zodra de betrokken bewoners een andere woning kunnen betrekken.

**Vraag nr. 36
van 8 december 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Industrieterrein Overhaem te Tongeren — Nieuwe verbindingsweg met de E313

In de pers zijn berichten verschenen over de aanleg van een nieuwe verbindingsweg tussen het Tongerse industrieterrein Overhaem en de autosnelweg E313 Antwerpen-Luik. Het Tongerse stadsbestuur stelt in een mededeling : „Met het Bestuur der Wegen werd overeengekomen het industrieterrein Overhaem te ontsluiten, richting autosnelweg E313 middels een nieuwe invalsweg”. De betrokken inwoners van Tongeren zijn minder enthousiast en hebben hun ongerustheid over dit project al laten blijken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Kan de mededeling van het Tongerse stadsbestuur bevestigd worden ?
2. Werden hiertoe al tellingen verricht betreffende het herkomst- en bestemmingsverkeer tussen bijvoorbeeld Maastrichtersteenweg en Luikersteenweg in Tongeren ?
3. Hoe staat de Minister tegenover deze nieuw aan te leggen weg ?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

In 1978 werd in Tongeren een uitgebreid verkeersonderzoek gehouden van het type herkomst — bestemming met als doel het te verwachten verkeer te bepalen op de destijds geplande omleggingen. Besluit van dit onderzoek was dat de verkeersinfrastructuur te Tongeren diende te worden afgestemd op het indringingsverkeer. In aansluiting met dit onderzoek werd een zuidoostelijke indringingsweg ontworpen tussen de

Maastrichtersteenweg (N79) en de „Moerepoort”. Op deze indringingsweg is een aansluiting voorzien van de Meremweg die een verbinding vormt met het industrieterrein Overhaem. Voor een eerste gedeelte van dit project werd een bouwaanvraag ingediend. Een bouwtoelating werd echter nog niet afgeleverd.

Uit het verkeersonderzoek kan het te verwachten verkeer op de indringingsweg als volgt worden afgeleid :

- gemiddeld dagelijks verkeer in 1978 : 3.775 voertuigen
- gemiddeld dagelijks verkeer bij verzadiging van het voertuigpark 6.172 voertuigen.

Voor het betrokken tracé werd ook in 1986 een kostenbatenanalyse opgesteld.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 46
van 14 december 1989
van de heer J. VAN HECKE**

Oombergen en Elene — Aanleg van privé-luchtvaartterrein in agrarisch gebied

Op 24 juni 1985 werd door de v.z.w. Flanders Wing een aanvraag ingediend tot het aanleggen van een privé-luchtvaartterrein, 2e klasse, te Oombergen (D'Eecke), sectie A, nrs. 855 tot en met 873 a en Elene (De Brempt), sectie B, nr. 193 a en 194 a.

Op 14 januari 1987 werd door de gemachtigde ambtenaar van AROL een ongunstig advies uitgebracht.

Op 29 december 1988 werd door het Bestuur van de Luchtvaart te Brussel een vergunning verleend m.b.t. een vliegterrein 2e klasse.

Het terrein situeert zich evenwel volledig binnen het agrarisch gebied op het gewestplan. Sindsdien werden op het terrein een reeks handelingen gesteld, waarvoor een voorafgaande vergunning van het Bestuur van Stedebouw is vereist. Een klacht tegen de bestemmingswijziging van niet-vergunde gebouwen (artikel 44 Stedebouwwet) werd zonder gevolg geklasseerd.

Ik had graag vernomen of er voor de volgende werken door de diensten van de geachte Minister een vergunning werd verleend :

- nivellering van het terrein ;
- het verbouwen van een huis tot cafetaria ;
- het aanleggen van een parking ;

- het omvormen van een schaapsstal tot leslokaal voor de vliegclub ;
- oprichting van een nieuw gebouw tussen de twee veestallen en de vroegere schaapsstal ;
- het optrekken van loodsen voor het bergen van de vliegtuigen (werken thans in uitvoering).

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 105
van 4 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Textielfabriek te Ninove — Verontreiniging van de Dender

Een textielfabriek te Ninove overschrijdt al jarenlang de threshold limit value van $30 \text{ mg/m}^3 \text{ CS}_2$ -uitstoot in het bedrijf zelf. Bij de productie van viscose maakt het bedrijf gebruik van H_2SO_4 . Het bedrijf in kwestie beschikt over een waterzuiveringsinstallatie. De huidige exploitatievergunning voor het bedrijf loopt tot 21 januari 1990. De firma heeft bij de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen een nieuwe exploitatievergunning aangevraagd.

Graag verneem ik van de geachte Minister het volgende.

1. Beschikt het bedrijf momenteel over een lozingsvergunning op oppervlaktewater of op riolering ?
2. Aan welke lozingsvoorwaarden moet het bedrijf momenteel voldoen ?
3. Wanneer zal het bedrijf moeten voldoen aan de normen vervat in het koninklijk besluit tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de sector van de viscoseproductie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen van 4 september 1985 ?
4. Dringt in dat kader een aanpassing van het afvalwaterzuiveringsstation van het bedrijf zich op ? Zo ja, welke en tegen welke periode moet die aanpassing een feit zijn ? Welke is de sanctie die de Minister voorziet bij niet-aanpassing ?
5. Welke restvervuiling van welke aard en welke hoeveelheid loost het bedrijf momenteel in de Dender ?
 - a) Hoeveel inwoners-equivalent loost het bedrijf ?
 - b) Wat is de zuurtegraad van het water dat geloosd wordt ?
 - c) Hoeveel bedraagt momenteel de CS_2 per liter afvalwater ?
 - d) Hoeveel bedragen de waarden voor respectievelijk totaal aan zink mg Zn/l, Sulfaten mg SO_4 /l ?

6. Hoe dikwijls per jaar wordt de lozing van het bedrijf gecontroleerd ? Van wanneer dateert de meest recente controle ? Werden toen alle lozingsvoorwaarden al dan niet gerespecteerd ?

Vraag nr. 106
van 4 december 1989
van mevrouw M. VOGELS

Visbeek te Malle-Zoersel — Vaststelling illegale weekendlozingen

Het gebrek aan controle is oorzaak van heel wat milieu-overtredingen. Vooral tijdens de weekends wordt van het totaal gebrek aan controle gebruik gemaakt om illegaal te lozen of te storten. Zo vermoeden omwonenden van de Visbeek te Malle-Zoersel dat er systematisch in de weekends in deze beek wordt geloosd. Betrokkenen lieten hiervan reeds proces-verbaal opstellen en namen zelfs stalen van het vervuilde water die naar de VMZ werden overgebracht. Deze stalen werden echter door de VMZ geweigerd omdat ze niet rechtsgeldig werden genomen. De VMZ verklaarde zich bereid om opnieuw stalen te nemen maar niet in het weekend.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wat wordt ondernomen om de soms systematische illegale weekendlozingen tegen te gaan ?
2. Tot wie of tot welke instanties kan men zich wenden om in het weekend vervuiling van oppervlaktewateren te laten vaststellen en rechtsgeldige stalen te laten nemen ?

Vraag nr. 108
van 8 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Luchtverontreiniging — Maatregelen bij ongunstige atmosferische omstandigheden

Ten gevolge van ongunstige atmosferische verspreidingsomstandigheden, bijvoorbeeld door een gebied van hoge luchtdruk boven Centraal-Europa, kunnen de vervuilingsniveaus, onder meer voor SO_2 , soms de streefwaarden en zelfs de limietwaarden tijdelijk overschrijden. Een extra vermindering van de uitstoot van dergelijke stoffen door de industrie kan zich dan preventief en curatief opdringen.

Graag verneem ik van de geachte Minister of hij' voor de meest bedreigde stedelijke agglomeraties van Vlaanderen beschikt over een lijst van bedrijven waaraan hij, in geval van een verhoogde luchtverontreiniging ten gevolge van ongunstige weersomstandigheden, een extra en tijdelijke reductie van de emissie van bepaalde verontreinigende stoffen oplegt.

Welke reductie moet elk bedrijf in kwestie dan binnen welk tijdstip kunnen realiseren en welke stock van minder vervuilende producten moet elk bedrijf in voorraad hebben ?

Vraag nr. 110
van 12 december 1989
van de heer F. VANDENBROUCKE

**Vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) —
 Illegale stortingen en bouwovertreedingen**

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en zelfs gedeeltelijk natuurgebied.

De laatste jaren gebeuren er in de vallei op grote schaal illegale stortingen met ophogingen van de waardevolle vallei tot gevolg :

- het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat werd volgestort met allerlei afval ;
- er wordt gestort in een vallei met kwetsbaarheidsgraad „zeer kwetsbaar” ;
- er werden verschillende gebouwen opgericht zonder vergunning ;
- er is verbranding van industrieel afval.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De Provincie Brabant heeft zich burgerlijke partij gesteld maar vergat de dwansom te eisen. Is dit ondertussen verholpen ?
2. Zijn er reeds onderzoeken gebeurd in verband met het gestorte materiaal ? Hoeveel PV's werden er in het verleden opgesteld ?
3. Werden er achteraf (na de overtredingen) vergunningen toegestaan en op welke wettelijke basis ?
4. Werd er in het verleden opgetreden tegen de bouwovertreedingen en wat is het resultaat hiervan ?
5. Is er ooit een onderzoek gebeurd met betrekking tot de milieugevolgen bij de inplanting van deze industriële bedrijven in de kwetsbare vallei (grondwater) ?
6. Is er in het verleden een openbaar onderzoek geweest in verband met exploitatie en bouwvraag ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 111
van 12 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Attenrode-Wever (Glabbeek-Zuurbemde) — Verontreiniging van de Meenselbeek

Blijkens een nota van de regionale vereniging Natuur en Landschap wordt het eens zo zuivere water van de Meenselbeek vervuild als gevolg van de manier waarop Interleuven tewerk ging bij de exploitatie van haar stort- en spreidplaatsen voor verkleind huishoudelijk

afval in dit gebied vol officiële en sluikstorten (grensgebied van de fusiegemeenten Tielt-Winge, Lubbeek en Glabbeek-Zuurbemde).

In dit geval gaat het om het stort langsheen de Nijsselrodestraat en de Binkomstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge). Bij een plaatsbezoek op 6 december stelde ik nogmaals vast dat de twee ingeboukte poorten nog steeds open staan, er reukhinder was en de omgeving er smerig was, zoals altijd.

Het is op zich al een schande dat al deze stortten aangelegd werden op één van de hoogste punten van het Hageland (± 90 m), midden diverse brongebieden van waaruit een viertal beken ontspringen (de Binkom- en de Nekkerspoelbeek die afwateren naar de Velpvallei). De doorlaatbare ondergrond, die niet beschermd is door de slordigheid waarmee de plasticfolie werd aangebracht, zal naar alle waarschijnlijkheid geen rem vormen op de vervuiling van onder meer de Meenselbeek door afvalwater afkomstig van de stortplaatsen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke afdoende maatregelen hij ter zake neemt gelet onder meer op de plannen om de Velp tegen 1992 terug een viswaterkwaliteit te geven en dat vervuiling best aan de bron wordt aangepakt.

Vraag nr. 112
van 12 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Binkom (Lubbeek) — Aanhoudende sluikstortingen

Op een terrein langs de Meenselstraat te Binkom (fusiegemeente Lubbeek) en de Kerkstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge), bevindt zich het eertijds beruchte stort van Interleuven. Ofschoon afgedekt en bestemd voor landbouw, blijft het braak liggen om voor de hand liggende redenen. De exploitatiewijze van dit stort was indertijd het voorwerp van talloze klachten inzake het quasi permanent overtreden van de exploitatievoorwaarden, opgelegd door het provinciebestuur. Voor zover ik weet, bleven deze klachten zonder gevolg. Wel werden de aanklagers lastig gevallen (men schiet liever op de boodschappers dan op de boodschap). Bij een bezoek ter plekke, na een klacht van de regionale vereniging Natuur en Landschap heb ik vastgesteld dat de toeristische wegwijzer Binkomwandeling, geplaatst langs een bosweg bezijden het terrein, die uitkomt op de Kerkstraat, vooral gebruikt wordt voor vrachtwagens die het wandelpad „versieren” met allerlei afval. Tevens heb ik vastgesteld dat de vroegere peilput verdwenen is (de drie andere zijn nooit vindbaar geweest).

Langs de achterkant glooit dit stort af naar het brongebied van de Binkombeek. Stalen, genomen op 27 april 1985, door een toenmalig actiecomité gaven alarmerende cijfers op basis van een beperkt aantal analyses. Zo werd het water, afkomstig uit de drainagebuis van het stort als giftig bestempeld (fenolwaarde was 88 ppm, nikkel 16 ppm, COD in ppm 02 was 2.800 enzovoort). Ook de Binkombeek, lager in het bos was sterk vervuild (voorbeeld fenol : 13 ppm).

Graag kreeg ik een antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen.

1. Kunnen er maatregelen genomen worden om het sluikestorten langs de Binkomwandeling te doen ophouden en de aanwezige rommel op te ruimen ?
2. Wordt er nog, zo neen waarom niet, zo ja, hoe dikwijls en door wie toezicht gehouden op de kwaliteit van het grondwater in de peilputten (wat is er daarmee gebeurd ?), van het drainagewater achteraan het stort en van de Binkombeek ?
3. Worden er, gelet op de ligging van dit stort (heuveltop, brongebied, doorlaatbare ondergrond, geen beschermingsmaatregelen, . . .) bepaalde maatregelen genomen inzake sanering en preventie ? Zo ja, welke en op wiens kosten ?

Vraag nr. 113
van 12 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Binkom (Lubbeek) — Milieuproblemen rond stortplaats

In de wijk Vossel te Binkom (fusiegemeente Lubbeek), beschikt de Intercommunale Interleuven, midden in een woonwijk langs de Meenselstraat, over een spreidplaats voor verkleind huisvuil. Ondanks vele expliciete verklaringen in het verleden werd bij de exploitatie van dit stort, evenmin als bij de vorige, de hand gehouden aan de exploitatievoorwaarden, opgelegd door de provinciale overheid. Dit had en heeft te maken met het feit dat klachten (branden, reukhinder, waai- en modderoverlast, dag en nacht openstaan van de poorten, geen afsluiting, storten in ophoging, doorsijpelen van het afvalwater naar het lager gelegen akkerland en over de aanpalende Krekeldriesweg,...) soms wel door de Rijkswacht werden geacteerd, maar steeds zonder gevolg bleven.

Op dit ogenblik wordt het stort „afgewerkt” en klaargemaakt om er een voetbalterrein van te maken : een geschenk voor de plaatselijke bevolking. De bevolking is hierover niet opgetogen (wegens de te verwachten lawaai- en verkeershinder tijdens de weekends) en ziet het eerder als een drogreden om het storten in ophoging (achteraan een 6-tal meter boven de bestaande akkers) te camoufleren. Bij een plaatsbezoek op 6 december bleek, ondanks de afdekking, een stankhinder en de aanwezigheid van een vieze modderbrij over de ganse achterkant van het stort. De steile ophoging vertoont heel wat erosiegeulen.

De afwatering vormt een bedreiging voor de waterput van het huis nr. 5 in de Krekeldriesweg, voor een hele reeks bronnen in de buurt (waaronder de in de streek bekende Sint-Rochusfontein) en voor de Oosterboordbeek. Naar verklaringen van de regionale vereniging Natuur en Landschap zou de pompwagen van Haviland slechts een beperkte hoeveelheid vervuild water (6 m³) oppompen en afvoeren naar het waterzuiveringsstation van Kessel-Lo. De rest zou via de riolering van het overlaadstation van Tienen rechtstreeks in de Gete terecht komen.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen er maatregelen genomen worden om de vervuiling van de Krekeldries en het achterliggend land ongedaan te maken en de wantoestanden aldaar (reukhinder, sluikestortingen, grondverschuivingen, . . .) efficiënt te saneren ?
2. Wordt de kwaliteit van het grondwater (waterput Krekeldries, bronwaters) regelmatig gecontroleerd ? Zo ja, wat waren hiervan tot nu de resultaten ?
3. Kan er ook een onderzoek komen naar de manier waarop het vervuild water van deze stortplaats opgevangen en behandeld wordt ? Graag hiervan de resultaten. Wat gebeurt er met het slib van dit afvalwater ?

Vraag nr. 114
van 12 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Binkom (Lubbeek) — Geplande aanleg van voetbalveld

Langs de Meenselstraat te Binkom (fusiegemeente Lubbeek) beschikt de Intercommunale Interleuven, midden in een woonwijk, over een spreidplaats voor verkleind huisvuil. Ondanks vele expliciete beloften heeft deze Intercommunale zich niet veel aangetrokken van de exploitatievoorwaarden, opgelegd door de Bestendige Deputatie. Daarmee hield de Intercommunale zich aan de werkwijze die ze in het verleden ook al had toegepast op haar vroegere spreidplaatsen die in dezelfde buurt liggen. Werkwijze die het voorwerp was van talrijke klachten in het verleden, maar die steeds zonder veel gevolg bleven vanwege de rechterlijke macht.

Op dit ogenblik wordt het stort „afgewerkt” in ophoging. Dit betekent dat het terrein achteraan een zestal meter hoger ligt dan het nabije akkerland. Met alle gevolgen vandien : afvloeiend stinkend afvalwater, permanente modder en erosiegeulen. Aan de bevolking wordt als drogreden voor dit storten in ophoging opgegeven dat zij als „geschenk” een voetbalterrein krijgt ! De plaatselijke bevolking vindt dit grof : zij is de jarenlange milieuhinder en het niet-optreden van de overheid grondig beu, ze is het aanbod van een voetbalterrein, als camouflage van het verder storten, helemaal niet genegen en zij vreest dat zij dan elk weekend geplaagd zal zitten met de lawaai- en verkeershinder van vreemde voetballiefhebbers.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag er op dit terrein in ophoging gestort worden ?
2. Is de aanleg van een voetbalterrein in deze reeds zwaar getroffen woonwijk planologisch toegelaten en van wie komt deze idee ?
3. Zou het niet aangewezen zijn, gelet op 'wat er daar de laatste jaren gebeurd is, wat meer rekening te houden met wat de bevolking zelf wenst of niet ?

Vraag nr. 115
van 13 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Kerkstraat Meensel-Kiezegem — Sluikstortingen

Langsheen de Kerkstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge) bevindt zich tegenover de vroegere spreidplaats voor verkleind huisvuil van Interleuven, een niet-afgesloten zandgroeve. Zowel de groeve als de grachten langs deze onbewoonde en afgelegen straat vormen een „aantrekkelijke” plaats voor allerlei sluikstortingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij het nodige heeft gedaan om aan deze toestanden definitief een einde te maken.

Vraag nr. 116
van 13 december 1989
van de heer G. JANZEGERS

Binkomstraat Meensel-Kiezegem — Sluikstortingen

Langsheen de Binkomstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge), een paar honderd meter voorbij de nu gesloten (?) spreidplaats voor verkleind huisvuil van Interleuven en in de richting van Meenseldorp, bevindt zich rechts een vrij grote zandgroeve die niet meer in eigenlijke uitbating is.

Na klacht van de regionale vereniging Natuur en Landschap heb ik op 6 december ter plaatse kunnen vaststellen dat ondanks de aanwezigheid van een door het gemeentebestuur geplaatst bord met de tekst : „Bij politiebevel streng verboden te storten”, deze niet afgesloten zandgroeve druk gebruikt wordt voor sluikstortingen van allerlei soorten afval dat meestal met vrachtwagens wordt aangebracht.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij de nodige maatregelen heeft genomen om de zwarte humor van het „politiebevel” wat milieuvriendelijker in te kleuren.

Vraag nr. 117
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken — Invloed van de landbouw

De invloed van de landbouw op de vervuiling van de Dender is erg belangrijk.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- welke kwantitatieve invloed de landbouw ter zake heeft ;
- op welke studie(s) men zich baseert ;
- welke maatregelen reeds getroffen werden om deze vervuiling tegen te gaan ;

- welke maatregelen er op korte of lange termijn genomen worden ?

Vraag nr. 118
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken — R WZI-Geraardsbergen

Reeds jaren wordt de stad Geraardsbergen geteisterd door de enorme Dendervervuiling. Steeds opnieuw verwijst men naar Wallonië. Ik stel echter vast dat de RWZI-Geraardsbergen er nog steeds even onwerkzaam bij ligt als vroeger, ondanks de jarenlange beloften ter zake.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- welke vuilvracht door de recente aangelegde afvalwatercollector in de Dender wordt gepompt ;
- waarom deze collector niet direct werd aangesloten op de riolering aan de overkant zodat deze vuilvracht direct op het RWZI kon ingevoerd worden ;
- wanneer concreet gestart wordt met de inbedrijfname van het RWZI ;
- welke investeringen er ter zake vastgelegd worden, met welke uitvoeringstermijn ;
- voor wanneer de aansluiting van het industrieterrein van Geraardsbergen is bepaald ;
- of er, gelet op de belangrijke rol die deze laatste aansluiting speelt op de economische ontsluiting van het Geraardsbergse, ter zake reeds contact genomen werd met de stad Geraardsbergen, en zo ja, welke afspraken er gemaakt werden ?

Vraag nr. 119
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken — Overleg met Wallonië

De vervuiling van de Dender is voor een belangrijk gedeelte vanuit Wallonië afkomstig.

Zonder de discussie van het intergewestelijk overleg aan te kaarten, veronderstel ik dat de VMZ ter zake reeds uitgebreid overleg met Wallonië heeft gehad.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wanneer en hoe de VMZ de voorbije jaren overleggesprekken heeft gevoerd ;
- wat de reëel gemeten vervuiling (vuilvracht) is die afkomstig is van over de taalgrens ; door wie de metingen verricht werden en van wanneer ze dateren ;
- welke saneringsmaatregelen er reeds getroffen werden in Wallonië en wanneer ; welk het effect daarvan was ?

Vraag nr. 120
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken — Stand A WP-3-studies

De voorbije jaren werd te pas en te onpas gesteld dat dringend werk werd gemaakt van de AWP-3-studies als onderbouw voor een gestructureerde aanpak van de oppervlaktewatersanering (afvalwaterzuiveringsbeleid). In dezelfde optie werden een aantal prioritaire bekkens vooropgesteld, waartoe het bekken van de Dender behoort.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wat de exacte stand van zaken is inzake opmaak van de AWP-3-studies voor Geraardsbergen, Ninove, Denderleeuw, Aalst en Dendermonde ;
- of de geachte Minister mij een exemplaar van de beschikbare AWP-3's kan bezorgen ;
- of deze AWP-3's werden overgemaakt aan de diverse gemeentebesturen die de erin vervatte beleidsvisie uiteindelijk moeten helpen realiseren ;
- welke standpunten door de respectieve gemeenten werden ingenomen inzake de vooropgestelde zuiveringsscenario's ?

D. COENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 33
van 4 december 1989
van de heer A. LARIDON

Leerkracht verbonden aan twee of meer scholen — Prestaties

Mag ik om pedagogische en organisatorische redenen vernemen of een leerkracht verbonden aan twee of meer scholen geacht wordt aan elke school prestaties te leveren zoals permanentie-uren, toezicht, klasseraden, ouderavonden en buitenschoolse activiteiten ?

Vraag nr. 36
van 13 december 1989
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Studiebeurzen — Bepaling netto-belastbaar inkomen

Het bedrag dat men voor pensioensparen belegt, wordt door het Ministerie van Financiën van het inkomen afgetrokken om het netto-belastbaar inkomen te bepalen.

In de procedure voor het toekennen van een studiebeurs voegt het Gemeenschapsministerie van Onderwijs het bedrag besteed aan pensioensparen opnieuw bij het netto-belastbaar inkomen.

Is dit conform de wet of is het een administratieve maatregel ? Het al of niet krijgen van een beurs heeft zijn weerslag op verscheidene zaken zoals inschrijvingsgeld, kamerhuur, kostgeld, reiskosten, enzovoort, zodat dit financieel een zeer belangrijke factor is in onze gezinnen met studenten. Voor alle andere zaken wordt het pensioensparen wel afgetrokken voor de bepaling van het belastbare netto-inkomen.

Wat is de beweegreden in het geval van de studiebeurzen. Welke aftrekken worden aanvaard en welke niet ?

Vraag nr. 37
van 14 december 1989
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Hoger kunstonderwijs — Erkenning van bekwaamheidsbewijzen

In de onderrichting aangaande bekwaamheidsbewijzen is naar mijn inziens een onrechtvaardigheid geslopen. Degenen die een HSTO-diploma behaalden, zijn daarna in de praktijk gestapt om nuttige ervaring op te doen. Daarna wensten zij een hoger diploma in de kunstrichting te behalen om zich verder te vervolmaken. Vermits dit niet kon en nog steeds niet kan via de centrale examencommissies zijn velen hoger kunstonderwijs met beperkt leerplan gaan volgen in het Instituut-Roger Avermate. Zij behaalden allen een gehomologeerd diploma. Hetgeen een wel verantwoorde maar niet te onderschatten inspanning met zich meebracht, 960 lestijden gedurende 2 schooljaren.

Nu blijkt volgens het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende bekwaamheidsbewijzen in artikel 7, punt 6, tweede deel, (HOKT) het volgende : „Voor het onderwijs van kunstvakken, technische vakken of praktijkvakken wordt met dit bekwaamheidsbewijs evenwel niet bedoeld : — Het diploma van het hoger kunstonderwijs met volledig en beperkt leerplan”.

Het diploma werd dus niet gelijkgesteld met HOKT. Het hoger kunstonderwijs voor sociale promotie heeft op die manier geen enkele reden van bestaan meer. De academies worden afgedaan als vrijetijdsbesteding, gelijkgesteld met hobbyclubs. De bestaande wetgeving, in die zin dat de finaliteiten zouden opgenomen worden in HOKT, zou in dit verband ook een overgangsclausule moeten voorzien voor diegenen die het diploma reeds behaalden. Wat in het verleden trouwens reeds gebeurd is op andere terreinen.

Het paradoxale van deze situatie is, moesten de betrokkenen les geven in het hoger onderwijs in plaats van in de derde graad secundair onderwijs dan zouden ze in orde kunnen zijn op basis van hun bekwaamheid (uitzonderingsmaatregel) en curricula vitae. Ze behaalden over het algemeen internationale prijzen en stelden tentoon in binnen- en buitenland. Alle, zelfs universitaire diploma's, kunnen behaald worden via centrale examencommissies, behalve in het kunstonderwijs.

In bijlage worden enkele curricula vitae als voorbeeld weergegeven.

Welke maatregelen worden door de geachte Minister genomen om deze paradoxale toestand te verhelpen ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 30
van 5 december 1989
van de heer M. DESUTTER

Privé-vervoerbedrijven — Vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij

In het kader van de herstructurering van het stads- en streekvervoer en de oprichting van één Vlaamse Vervoermaatschappij wordt door de privé-vervoerbedrijven die momenteel voor de NMVB en voor de MIVA in openbaar autobusvervoer voorzien en die gegroepeerd zijn in de Vlaamse Raad voor Autobus- en Autocarondernemers (VRA), een participatie in de beleidsvorming op regionaal vlak, in casu in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij, genomen.

In het huidige voorontwerp is dit niet het geval. Nochtans wordt door een 80-tal vervoerondernemingen in het kader van het Vlaamse openbaar vervoer 2000 personeelsleden tewerkgesteld en 850 autobussen in bedrijf genomen.

Anderzijds voorziet de sector ook in 90 procent van het bijzonder geregeld vervoer, met name leerlingen- en werklidenvervoer.

Sedert de invoering van lineaire besparingsmaatregelen inzake openbaar vervoer in 1983 is de sector uitgegroeid van uitvoerder van diensten tot volwaardige partner van de NMVB. Anderzijds speelt hij ook een innoverende rol in het openbaar vervoer; nieuwigheden zoals de gelede bus, de buurtbus, de midibus en de radiotelefonie werden destijds door hen in het buitenland bestudeerd en op hun initiatief ingevoerd.

De privé-vervoermaatschappijen zijn ontegensprekelijk een belangrijke schakel in het openbaar vervoer en het lijkt me dan ook gerechtvaardigd hen een vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij toe te staan.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de geachte Gemeenschapsminister.

Vraag nr. 31
van 6 december 1989
van de heer H. VAN WAMBEKE

Zuidoost-Vlaanderen — Modernisering van de N42

De modernisering van deze voor Zuidoost-Vlaanderen belangrijke verkeersweg, die in niet minder dan 5 fasen tot stand zal worden gebracht, verloopt nog altijd relatief traag. Weliswaar zal eerlang de verbinding Zottegem-E40 wellicht kunnen worden opengesteld, maar dit lijkt nog lang niet het geval te zullen worden voor het zuidelijk deel, met name tussen Zottegem en Geeraardsbergen, omdat de fase op het grondgebied van Herzele (Steenhuize-Wijnhuize — St.-Lievevins-Esse) voorlopig achterwege blijft.

Naar verluidt bestaan er bij de diensten van de Minister twee mogelijke tracés: één dat de huidige weg zou

volgen, met enkele aanpassingen, hoewel dergelijk tracé, vanuit verkeerstechnisch oogpunt, nooit volwaardig kan zijn; een alternatief tracé dat de huidige weg niet zou volgen, maar het voordeel heeft te beantwoorden aan de huidige eisen qua veiligheid.

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. of zijn diensten een tracé reeds definitief hebben aangehouden;
2. welke de vooruitzichten zijn voor de voltooiing van de modernisering van de N42?

Vraag nr. 35
van 8 december 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Waterwegen — Personeel

Ik ben overtuigd dat Verkeer — Vervoer — Infrastructuur en Milieu over vele en goede ambtenaren beschikken.

Uit een mij bekend recent onderzoek blijkt echter dat voor de Waterwegen, behalve een paar uitzonderingen (Zeebrugge en Zeeschelde), het gemiddelde werkvolume gevoelig gedaald is.

Mag ik, voor objectieve beoordeling en waardering of correctie van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen:

1. het te beheren patrimonium;
2. het volume werken;
3. het aantal en de kwalificaties van de personeelsleden;
4. het kader van het Bestuur der Waterwegen vóór en na de jongste kaderaanpassing (voorzicht);
5. het wagenpark van de diensten van de Waterwegen;
6. de beschikbare gebouwuimte;
7. het aantal rivierwachters der Waterwegen en hun werkingsterrein (geografisch, taken en bevoegdheden);
8. het aantal sluiswachters in Vlaanderen (geografisch, standplaats, taken en bevoegdheden)?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 37
van 8 december 1989
van de heer C. LISABETH

Rijksweg N409 Aalter-Deinze — Verkeersveiligheid te Vinkt

Op de rijksweg N409 Aalter-Deinze bevindt zich in de dorpskern van Vinkt een bijzonder gevaarlijk kruispunt. Ter gelegenheid van een bezoek aan Deinze heeft de geachte Minister zich een tijdje geleden ter

plaatse van de situatie vergewist. Zoals geweten, wordt deze rijksweg tijdens de vakantieperiode tevens als alternatieve weg gebruikt voor het kustverkeer. Ook dat verkeer neemt van jaar tot jaar toe. Ook op andere momenten doen zich op of rond dit kruispunt zeer regelmatig ernstige ongevallen voor. Vooral voor de schoolgaande jeugd is het een bijzonder riskante onderneming meermaals per dag dit gevaarlijk kruispunt te moeten oversteken. Door de bevolking en door verscheidene instanties is al meer dan eens aangedrongen op veiligheidsmaatregelen, meer bepaald op het plaatsen van verkeerslichten op dit kruispunt.

Ik neem aan dat de geachte Minister, na zich ter plaatse vergewist te hebben van de verkeersonveilige situatie aldaar, hieraan een grondig onderzoek heeft doen wijden.

Graag vernam ik of de Minister ondertussen reeds besloten heeft tot betere veiligheidsvoorzieningen en het plaatsen van verkeerslichten aldaar.

Vraag nr. 39
van 12 december 1989
van de heer M. DESUTTER

Automatisering wegcontrole — Verkeersregelautomaten en radardetectietoestellen

In welke gemeenten in ons land zijn verkeersregelautomaten, opgebouwd rond een microcomputer met elektronische circuits, die modulair uitbreidbaar zijn om acht tot tweeëndertig verkeersrichtingen te controleren, in gebruik ?

Anderzijds bestaan er ook radardetectietoestellen ter bewaking van oversteekplaatsen voor voetgangers. In welke gemeente zijn deze in gebruik ?

Meent de geachte Minister niet dat de aanschaf van deze apparatuur door gemeenten moet aangemoedigd worden, zodat de taken van politie en rijkswacht anders kunnen worden georiënteerd ? Welke maatregelen zijn of worden ter zake genomen ?

Vraag nr. 40
van 13 december 1989
van mevrouw N. MAES

Verkeersproblematiek Antwerpen — Alternatieven Grote Ring

Uit een studie van Openbare Werken, uitgevoerd in 1986, blijkt dat de R2 geen efficiënte oplossing is voor het fileprobleem aan de Kennedytunnel te Antwerpen.

Vanuit verschillende hoeken werden er voorstellen gelanceerd om de Kleine Ring R1 te sluiten. Op die manier zouden de problemen op de R1 en aan de Kennedytunnel vereenvoudigd kunnen worden. Deze voorstellen zouden ook bestempeld kunnen worden als alternatieven voor de R2 in het Waasland en de volledige R2 rond Antwerpen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Werden deze voorstellen m.b.t. de beslissing inzake de Grote Ring ook verkeerseeconomisch onderzocht ?
- Maakte dit onderzoek deel uit van de studie naar de alternatieven voor de Wase Grote Ring ?
- Hoe is de stand van zaken van het onderzoek ?
- Zijn er al concrete resultaten van het verkeersonderzoek in de Antwerpse agglomeratie ?

Vraag nr. 41
van 13 december 1989
van mevrouw N. MAES

Tracé R2 — Meerafstanden

In de studies van Openbare Werken heeft men vroeger gebruik gemaakt van twee mogelijkheden met betrekking tot het tracé van de R2 :

- a. het tracé volgens het gewestplan ;
- b. het „gewijzigd” tracé : de aansluitingsplaats op de E17 werd niet te Haasdonk-Kruibeke maar wel te Temse (Steendonkstraat) gesitueerd.

In een verkeerseeconomische studie van september 1986 heeft men de berekeningen uitgevoerd in functie van het gewijzigd tracé (Temse). Dit had tot gevolg dat de meerafstanden van de alternatieven met bijna 2 kilometer vergroot werden t.o.v. het „gewestplan-tracé”, dat in de bouwaanvraag werd weerhouden. Hierdoor verminderen de relatieve resultaten van de alternatieven in het voordeel van de R2. Naar verluidt waren een aantal meerafstanden niet correct, nl. N41, de Krijgsbaan.. .

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Welke meerafstanden worden in de huidige studies gebruikt ? Op welke manier komt men aan de resultaten voor die meerafstanden ? Door de deelafstanden te geven ?

Vraag nr. 42
van 14 december 1989
van de heer L. PEETERS

Arrondissement Halle-Vilvoorde — Zwarte punten inzake verkeersveiligheid

Graag had ik van de geachte Minister enige informatie ontvangen over onderstaande punten voor het arrondissement Halle-Vilvoorde.

1. Hoeveel „zwarte punten” werden er geteld inzake verkeersveiligheid voor het jaar 1988 in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Waar zijn deze „zwarte punten” geografisch gesitueerd ?
3. Hoeveel ongevallen deden zich voor op elk van deze punten en hoeveel daarvan eisten respectievelijk doden, zwaargewonden en lichtgewonden ?
4. Welke maatregelen werden er in 1988 genomen om deze toestanden te verhelpen en op welke plaatsen worden er nieuwe maatregelen genomen ?